

آلمان فدرال، مرکز خریدهای تسلیحاتی رژیم

ملاقات‌های سفیر جمهوری اسلامی در بن با مقامات آمریکایی

بار دیگر نشان می‌دهد که آلمان فدرال از مدتها پیش حکم یکی از مراکز خریدهای تسلیحاتی رژیم را داشته است. بی‌گمان با بسته شدن دفتر لندن، باز هم بر اهمیت آلمان فدرال به عنوان یک مرکز مهم خریدهای تسلیحاتی برای رژیم افزوده خواهد شد. روابط حسنه بن و تهران که یکی از کانونهای اصلی تماس بین کشورهای امپریالیستی و رژیم فقهاست، انتقال امور دفتر لندن به فرانکفورت یا هامبورگ را تسهیل می‌کند.

سند انتشار یافته در روزنامه "دی ولت" بر خرید مستقیم سلاح از آمریکا دلالت دارد. در این سند که به امضای محمد جواد سالاری سفیر خمینی در بن رسیده و تاریخ آن ۶ دسامبر ۱۹۸۴ است، آمده است: "هدیه وسیله اعلام می‌داریم که بهای خرید ۲۰۰۰۰ عدد موشک تاو از نوع ب. ک. ام - ۷۱ - آ (نسل اول) از حساب ماقابل حصول است. مبلغ ۱۶۵۰۰۰۰ دلار آمریکا به ازای تحویل هر ۱۲۵۰ عدد موشک ظرف حداکثر ۴۸ ساعت در تهران، واریز خواهد شد."

روزنامه دی ولت همچنین نوشته است قرارداد های خرید تسلیحاتی، مستقیم و بی‌واسطه، بین جمهوری اسلامی و مقامات آمریکایی به امضا رسیده است. در یک سلسله از ملاقاتها بین مقامات رژیم خمینی و مقامات آمریکایی از جمله سرنگ اولیور نورث، مشاور پیشین شورای امنیت ملی آمریکا، سالاری سفیر رژیم در بن نیز مستقیماً حضور داشته است. این ملاقاتها عمدتاً در دو هتل نوبل و آتلانتیک در شهر هامبورگ صورت گرفته است.

دولت آلمان فدرال در هفته گذشته کوشید از قوت گرفتن خبر انتقال امور دفتر خریدهای بقیه در صفحه ۲

هفته گذشته روزنامه انگلیسی ساندی تایمز خبر داد که با بسته شدن دفتر خریدهای تسلیحاتی جمهوری اسلامی در لندن - که عهده دار ۷۰ درصد خریدهای تسلیحاتی رژیم بوده است - شهر فرانکفورت و یا احتمالاً هامبورگ در آلمان فدرال به مرکز تماس مقامات جمهوری اسلامی با شرکتهای اسلحه سازی و دلان اسلحه تبدیل می‌شود.

از سوی دیگر در شماره روز سه شنبه ۲۹ سپتامبر روزنامه آلمانی "دی ولت" سندی انتشار یافت که

جنگ: رویدادها بر بستر دو روند متناقض

خطوط کلی رویدادها در چند هفته اخیر در زمینه جنگ شهادت تامی به یکدیگر دارند. بر بستر دو روند متناقض که یکی رو به جنگ و تشنج و دیگری رو به کاهش تشنج دارد رویدادهایی شکل می‌گیرند که بر آیند عمومی آنها به نوعی در چارژ و حالت انتظار می‌ماند. بی‌گمان این وضعیت پایدار نیست و سمت اصلی رویدادها به زودی نمودهای روشنتری خواهد یافت. چشم انداز آینده غبار آلود است اما علی‌رغم رویدادهایی که تشنج طلبی آمریکا در منطقه و جنگ طلبی رژیم محملهای آنها را تشکیل می‌دهند، این چشم انداز برای از بارقه های امید نیست. به رویدادهای مهم هفته گذشته نغمی می‌دوزیم:

در سازمان ملل

تا هنگام تنظیم این خبر، گزارشی از نتایج اجلاس روز جمعه ۲ اکتبر (۱۰ مهر) شورای امنیت انتشار نیافته بود. این اجلاس قرار بوده است بر مبنای گزارش سفر خاویر پریز دو کوئیار، دبیرکن سازمان ملل متحد به تهران و بغداد، مسیر بعدی تلاشهای شورای امنیت را برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق معلوم کند.

بنا بر نوشته مطبوعات بین‌المللی، اجلاس شورای امنیت بررسی پیشنهاد های جمهوری اسلامی را در دستور کار داشته است. مقامات رژیم پیشنهاد های خود را در زمینه بحث حول قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، در هنگام سفر پریز دو کوئیار به تهران با وی در میان گذاشته اند. خطوط اصلی پیشنهاد های جمهوری اسلامی تا آن حد که انتشار یافته است از این قرارند: بقیه در صفحه ۲

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکتریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۱۲ مهر ۱۳۶۶ برابر ۵ اکتبر ۱۹۸۷
پها ۸۰ ریال - سال چهارم - شماره ۱۷۷

تهدید به از سرگیری کامل جنگ شهرها

جمهوری اسلامی تهدید کرد که ممکن است با موشک اندازی به سوی بغداد و دیگر شهرهای عراق جنگ شهرها را بطور کامل از سرگیرد. این تهدید در اعلامیه روز ۵ شنبه هفته گذشته ستاد تبلیغات جنگ عنوان شد.

در هفته گذشته جنگ عمدتاً در عرصه دریا جریان داشت. جمهوری اسلامی و عراق به کرات به کشتی های تجاری حمله بردند. در جریان جنگ نفت کشتها در هفته اخیر ناوگان نفتی ایران هدف حملات مهمی بوده است.

حمله به مراکز مسکونی و صنعتی نیز ادامه دارد. جمهوری اسلامی در هفته گذشته همچنان شهرهای مرزی عراق را زیر آتشبار توپخانه های خود قرارداد. عراق به چند مرکز صنعتی و مسکونی در استانهای تهران، باختران و لرستان حمله برد.

در این شماره

تظاهرات ضد جنگ

در آرهوس - دانمارک

در صفحه ۵

اتریش: از قطعنامه ۵۹۸

شورای امنیت حمایت می‌کنیم

در صفحه ۵

بلژیک: قطعنامه مشترک

ایرانیان و عراقی ها برای پایان فوری جنگ

در صفحه ۵

اعتصاب غذای پناهندگان ایرانی

در صفحه ۷

خاور نزدیک و مساله فلسطین: موقعیت کنونی و چشم اندازها

مقاله ای از مه ابر و پلنر، دبیر کل حزب کمونیست اسرائیل

بیرداخته است. فشرده این مقاله را که در شماره ۹ مجله مسائل صلح و سوسیالیسم به چاپ رسیده است، می‌خوانیم.

ادامه اشغال سرزمینهای عربی توسط اسرائیل، به تشنجات در منطقه دامن می‌زند و می‌تواند به جنگی جدید بیانجامد، جنگی که از همه جنگهای پیشین ویرانگرتر خواهد بود. ادامه اشغال سرزمینهای عربی تهدیدی علیه صلح جهانی محسوب می‌شود. محو کانون خطر جنگ در خاور نزدیک و برقراری صلحی همه جانبه، عادلانه و پایدار در این منطقه، وظیفه ای مهم و فوق العاده مهم است که مطابق با منافع نه تنها خلقهای منطقه، بلکه ملل سراسر جهان است. در اوضاعی که بر منطقه و جهان حاکم است، راه حل این وظیفه، از فراخواندن کنفرانسی بین المللی تحت

اخیراً، خلق فلسطین و نیروهای ترقیخواه در منطقه و جهان، پنجمین سالگرد قتل عام جنایتکارانه صبرا و شتیلا را که به دست اسرائیل و مزدوران لبنانی اش صورت گرفت، با تشدید اعتراض به اشغالگران صهیونیست و حامیانش، برگزار کردند. هم اکنون، چهل سال است که منطقه خاور نزدیک، به زخم التیام نیافته ای بر بیکر سیاره ما می‌ماند. مسئله فلسطین، مسئله محوری بحران خاور نزدیک، حل نشده مانده است. سرزمینهای اعراب همچنان در اشغال صهیونیستهاست. موقعیت کنونی پیکار نیروهای صلح و استقلال با نیروهای جنگ و تجاوزگری در خاور نزدیک کدام است؟ چه چشم اندازهایی برای تحولات این منطقه وجود دارد؟ اینها پرسشهایی است که مه ابر و پلنر، دبیرکن کمیته مرکزی حزب کمونیست اسرائیل در مقاله ای بدانها

زنده باد صلح، زنده باد آزادی، مرگ بر خمینی!

خاور نزدیک و مساله فلسطین :

موقعیت کنونی و چشم اندازها

بقیه از صفحه اول

نظارت سازمان ملل متحد می گذرد. هم از این رو است که از اندیشه تشکیل چنین کنفرانسی اینک بیش از سالیهای گذشته استقبال می شود.

در این باره میان دو بلوک سیاسی بزرگ که دولت کنونی "وحدت ملی" اسرائیل را تشکیل داده اند (لیکود و ماآراخ)، اختلاف نظرهای معینی وجود دارد. اما آنچه تعیین کننده است، کماکان وجوه مشترک آنهاست که از سالها پیش با حمایت دولت آمریکا مانع حل همه جانبه و عادلانه بحران خاور نزدیک است.

این وجوه مشترک کدامند؟

هر دو بلوک، منکر حق تعیین سرنوشت اعراب فلسطین اند، از برسمیت شناختن سازمان آزادیبخش فلسطین به مثابه نماینده آنها اجتناب می کنند و اکیداً با تأسیس یک دولت فلسطینی مخالفت می ورزند. هر دو بلوک، دعاوی ارضی طرح می کنند، مخالف عقب نشینی اسرائیل از مناطق تسخیر شده در سال ۱۹۶۷ هستند و می گویند بیت المقدس، از جمله بخش اشغال شده و به اسرائیل منضم شده این شهر، باید تحت حاکمیت اسرائیل باقی بماند و سرنوشت آن نمی تواند موضوع مذاکرات باشد. هم لیکود و هم ماآراخ با سیاست "مش آهین" که در برابر فلسطینی های مناطق اشغالی اعمال می شود، موافقت.

هرگاه بدانیم چه چیز این دو بلوک ائتلاف حکومتی را به هم پیوند می دهد، درخواست یافت که در اختلافات میان این دو در رابطه با کنفرانس بین المللی خاور نزدیک و حل بحران اعراب و اسرائیل، موضوع بر سر چیست.

بلوک لیکود به رهبری شامیر نخست وزیر کنونی مطلقاً مخالف چنین کنفرانسی است و می گوید برای مذاکره موضوعی وجود ندارد. شعار آن "اوتس اسرائیل" (اسرائیل، سرزمین موعود) است. طرفداران لیکود نه تنها حقوق خلق فلسطین، بلکه بطور کلی موجودیت این خلق را منکرند. آنها از الحاق همه مناطق اشغال شده عربی به دولت اسرائیل چنانچه آری می کنند.

بلوک ماآراخ که در راس آن،

پرز معاون نخست وزیر و وزیر خارجه قرار دارد، از چندی پیش بدین سو با فراخواندن یک کنفرانس بین المللی اعلام موافقت می کند، اما تنها تحت شرایط معینی، اولاد این کنفرانس نباید نمایندگان ساف، بلکه جماعتی خاش، آنهم در چارچوب یک هیات اردنی - فلسطینی، شرکت کنند. فائبا پیشنهاد می شود که کنفرانس پس از نخستین نشست خود قطع، و مذاکرات مستقیم میان هیات اردنی - فلسطینی با ترکیب نامبرده و نمایندگان اسرائیل، آغاز شود. ثالثاً شرکت اتحاد شوروی در این مجمع بین المللی منوط به این می شود که این کشور با اسرائیل مناسبات دیپلماتیک برقرار کند و به خواستهای معینی تحقق بخشد که به امورداخلی دولت شوروی مربوط می شوند، یعنی به مسائل مهاجرت. اما روشن است که هرکس برای شرکت این با آن کشور در یک کنفرانس بین المللی پیش شرط بگذارد، اصل برکزاری آن را نافرجام می کند.

پرز معترف است که به چنین کنفرانسی علاقه ای ندارد، اما بطور صوری با فراخواندن آن موافقت می کند، زیرا ملک حسین پادشاه اردن، مذاکرات مستقیم با اسرائیل را تابع آن کرده است که این مذاکرات زیر یک "چتر بین المللی" صورت پذیرد.

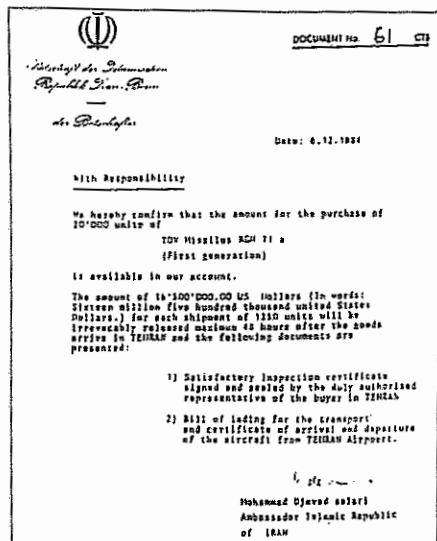
به عبارت دیگر، پرز در حقیقت نه یک کنفرانس بین المللی، بلکه مذاکرات اردن و اسرائیل با شرکت تعدادی خاشن فلسطینی و تحت نظارت آمریکا را پیشنهاد می کند. هدف از این کار، انعقاد یک موافقتنامه جداگانه دیگر طبق الگوی کمپ دیوید است که ضمن آن، از پرز اختن به مسئله فلسطین طفره خواهند رفت و سوریه را منفرد خواهند کرد. فراتر از این، برنامه هایی برای "تقسیم کار" میان اسرائیل و اردن در مناطق اشغالی فلسطین در دست تدوین است. طبق این طرحها، اسرائیل همه چا قدرت نظامی را اعمال خواهد کرد، در حالیکه اردن و عاملانش به مسائل اداره محلی، خدمات و غیره خواهند پرداخت.

محافل حاکم اسرائیل، صرف نظر از اینکه به کدام یک از دو بلوک وابسته اند، بدون پشتیبانی واشنگتن نمی توانستند این همه سال به اشغال مناطق عربی ادامه دهند. نیروی

آلمان فدرال، مرکز خریدهای تسلیحاتی رژیم

بقیه از صفحه اول

تسلیحاتی رژیم در لندن به آلمان فدرال، جلوگیری کند. بی گمان افزایش در این زمینه اهمیت بسیاری دارد. دولت آلمان فدرال برهنای همین روابط حسن خود با رژیم جمهوری اسلامی است که پناهندگان ایرانی را تحت فشار قرار داده بطور مطلق از ورود ایرانیانی که در پاکستان و ترکیه تحت شرایط بسیار سختی به سر می برند به آلمان فدرال، جلوگیری می کند.

سالاری سفیر خمینی در بن از سوی رژیم متبوعش قرارداد خرید مستقیم ۲۰۰۰ موشک تاواز آمریکا را امضا کرده است.

انجام خرید تسلیحاتی خود از سوی کشورهای امپریالیستی، مشارکت در امر چنانچه تکرارانه تدویم جنگ است

با افشای این موضوع داعیه صلح طلبی کشورهای امپریالیستی نیز افشا می گردد. رساندن اسلحه به جمهوری اسلامی و دادن امکانات به رژیم برای

اصلی ای که علاوه بر حکام اسرائیل، تاکنون مانع حل مسالمت آمیز اوضاع منطقه شده است، امپریالیسم آمریکاست.

اما این همه بدین معنی نیست که امکان فراخواندن کنفرانس بین المللی خاور نزدیک وجود ندارد. بحران خاور نزدیک نه تنها یک مسئله منطقه ای، بلکه همچنین یک مسئله بسیار مهم جهانی است. این بحران، متوجه امر صلح در سراسر سیاره ماست و برکن نظام مناسبات میان دولتها تأثیر می گذارد. از این رو، چشم اندازهای فراخواندن چنین کنفرانسی به میزان زیادی، به اوضاع بین المللی، به ویژه به سطح مناسبات میان اتحاد شوروی و ایالات متحده مربوط است.

اتحاد شوروی در تمام سالیهای گذشته با پیگیری در راه صلحی همه جانبه، عادلانه و پایدار در خاور نزدیک کوشیده است، صلحی که پاسخگوی منافع همه خلقها و کشورهای منطقه باشد. اندیشه تشکیل کنفرانس بین المللی تحت نظارت سازمان ملل با شرکت همه طرفهای بحران، از جمله اسرائیل و خلق فلسطین، به صورت نماینده به رسمیت شناخته شده و تنها نماینده قانونی آن، سازمان آزادیبخش فلسطین، و نیز پنج عضو دائمی شورای امنیت سازمان ملل نیز نخست از سوی اتحاد شوروی مطرح شد.

می خواهیم بار دیگر تأکید کنیم، تحت شرایط کنونی در جهان و در منطقه ما، این تنها راه محو کانون خطر جنگ در خاور نزدیک است.

مجمع عمومی سازمان ملل بارها قطعنامه ای با همین روح تصویب کرده است. فشار از همه سو، می تواند دولت آمریکا را وادار به موافقت با تشکیل کنفرانس بین المللی خاور نزدیک کند. صرف تشکیل آن، به جستجوی حل همه جانبه بحران اعراب و اسرائیل کمک خواهد کرد و مهارزه برای پایان موفقیت آمیز این گردهمایی در سراسر جهان، در منطقه و در تک تک کشورها را گسترش خواهد داد.

موضع حزب کمونیست اسرائیل در قبال مسائل مربوط به حل اوضاع خاور نزدیک مبتنی بر مصوبات سازمان ملل و مطابق با خواست تضمین حقوق همه خلقهای منطقه است. مبنای چنین راه حلی، باید عقب نشینی اسرائیل از همه مناطق اشغال شده در فلسطینی در کرانه غربی رود اردن، از جمله بخش عربی بیت المقدس و در نوار غزه و نیز پس دادن بلندیهای جولان به سوریه باشد.

سخن کوتاه، اصل راه حل باید عبارت از این باشد، دودولت برای دو ملت، ملت اسرائیل و ملت فلسطین

جنگ: رویدادها بر بستر دوروند متناقض

بقیه از صفحه اول

تشکیل کمیته تحقیق به عنوان کام نخست، برقراری آتش بس عملی غیررسمی، تعیین و محکومیت آغازگر جنگ و پس از آن قرارداد رسمی آتش بس، تعیین و پرداخت غرامت جنگی و در گام نهایی قرارداد صلح. این مرحله بندی با قطعنامه ۵۹۸ همخوان نیست. در قطعنامه ۵۹۸ ابتدا بر برقراری رسمی آتش بس بدون قید و شرط تاکید شده و پس از آن موضوع تشکیل کمیته تحقیق عنوان گردیده است. عراق اعلام کرده است که ابتدا باید بی قید و شرط آتش بس برقرار شود و از همین رو طرح جدید جمهوری اسلامی را نمی پذیرد. کمیته ویژه جنگ ایران و عراق اتحادیه عرب نیز در دیدار با خاوربیرزد و کوئینار اعلام کرد که با تغییر خطوط قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت بر مبنای پیشنهاد های جمهوری اسلامی، موافق نیست.

و این برگردن خلیج فارس

هفته گذشته و این برگردن وزیر دفاع آمریکا به منطقه خلیج فارس سفر کرد تا از ناوگانهای جنگی آمریکایی مستقر در منطقه بازدید به عمل آورد. او هنگام توقف خود در بحرین اعلام کرد که آمریکا همچنان باید حضور نظامی خود در منطقه را تقویت کند. وی گفت اگر کنکره به محدود کردن حضور ناوهای جنگی ایالات متحده در خلیج فارس رای داد، رئیس جمهور باید این رای را وتو کند. وی افزود ما خود می دانیم که "در این منطقه زیر پای ما فرش بین نمی کنند." این سخن از نظر و این برگردن بدین معنی است که آمریکا باید از هر نظر خود را برای تشنج و درگیری در منطقه خلیج فارس آماده سازد.

تقسیم کار بین آمریکا و انگلیس

انگلستان همچنان در حال تقویت حضور نظامی خود در منطقه خلیج فارس است. به بهانه مشارکت در امر جمع آوری مین های شناور در خلیج فارس بین آمریکا و متحدینش و در درجه نخست انگلستان هماهنگی نظامی برقرار شده است. یک جنبه از این هماهنگی نظامی، تقسیم منطقه است. در هفته گذشته کشتی های مین جمع کن انگلیسی تحت حمایت یک رزمناور در اطراف جزیره ابوموسی مستقر گردیدند. کشتی های مین جمع کن آمریکایی و رزمناوهای حامی

آنها این ناحیه را پس از واگذاری به انگلستان ترک گفتند و عمدتاً در ناحیه شمالی خلیج فارس استقرار یافتند.

صدور نفت به آمریکا

در هفته گذشته کنکره آمریکا تصمیم گرفت که کالاهای جمهوری اسلامی تحریم شود. مطبوعات بین المللی برای این تصمیم کنکره آمریکا تنها یک بار سهیلیک قائل شدند. مقامات دولت آمریکا خود تایید کردند که این اقدام سهیلیک به معنی تحریم اقتصادی جمهوری اسلامی نیست.

دولت آمریکا در حالی از تحریم کالاهای جمهوری اسلامی دم می زند که خرید نفت از رژیم فقها را به میزان بی سابقه ای افزایش داده است. بنابر آمار انتشار یافته از سوی انستیتوی خاور نزدیک، که مرکز آن در واشنگتن است، ایران اکنون در ردیف دومین کشور صادر کننده نفت به آمریکا قرار دارد. مطابق با این آمار جمهوری اسلامی ۱۱ درصد نفت وارداتی به آمریکا را تامین می کند. تنها در ماه ژوئیه گذشته جمهوری اسلامی ۱۹/۶ میلیون بشکه به بهای ۳۵۹ میلیون دلار به آمریکا نفت صادر کرده است.

فعالیت های کشورهای عربی

کشورهای عربی در تدارک برگزاری اجلاس سران اتحادیه عربند که قرار است در روز ۲۰ نوامبر کنشایش یابد. ملک حسین پادشاه اردن در همین ارتباط به کشورهای امارات متحده، کویت، عربستان و عمان سفر کرد. سوریه اعلام کرده است که اجلاس سران اتحادیه عرب عرفا نباید به جنگ ایران و عراق بپردازد. قرار بر این است که در اجلاس اتحادیه عرب در مورد موضوع قطع رابطه دیپلماتیک با جمهوری اسلامی، تصمیم گیری شود.

وزیر خارجه عربستان نطق خود در برابر مجمع عمومی سازمان ملل را عمدتاً به حمله به جمهوری اسلامی اختصاص داد. وی گفت باید تمهیداتی اتخاذ شود تا جمهوری اسلامی در عرصه بین المللی بطور کامل منزوی گردد. حملات تبلیغی جمهوری اسلامی علیه عربستان - که به دنبال فرمان خمینی در رسانه های گروهی رژیم حجاز نامیده می شود - ادامه دارد.

دختر

بهار پیش، شویش را از دست داد،
هنگام که کلبه اش در آتش سوخت
خبر در تمامی ده دهان به دهان گشت.
مادرش در همان زمستان مرد.
دختر گریست.
از آن پس هرگز لبخندهای بر لبانش ننشسته است.
نام این دختر را فاش نخواهم کرد.

او کودکی داشت
که سینه مال می رفت، از سویی به سویی دیگر غلت می خورد.
و روزی حتی او نیز دیگر سینه مال نرفت
همسایگانش همه با شنیدن خبر گریستند.
تنها او بود که نگریست!
لبخندی زد.
نام این دختر را فاش نخواهم کرد.

ابوجعفر عبیدالله
شاعر بنگلادشی

مهدی هاشمی اعدام شد

دادگاه ویژه روحانیت روز دوشنبه ۶ مهر با صدور اطلاعیه‌ای که متن آن از رادیوی جمهوری اسلامی پخش شد، اعلام کرد پیرونده اتهامی مهدی هاشمی فرزند محمد مورد رسیدگی قرار گرفت و با توجه به اثبات اتهامات وارده از قبیل تشکیل گروههای ترور و ایجاد رعب و وحشت در منطقه قهدریجان، انجام قتل، تیراندازی، تخریب مزارع و چاه‌های آب توسط ابیادی وی و... محارب و مفسد فی الارض شناخته شد و با ملاحظه تلاش جهت ادامه اغفال "همچرمانش" از طریق مصاحبه و تماس مخفی در زندان که همه دلالت بر عدم توبه وی داشت به عنوان محارب و مفسد محکوم به اعدام شد و حکم صبح روز ۶ مهر به اجرا درآمد.

از آنجا که سال ۶۵، زمان دستگیری مهدی هاشمی و تثنی چند از نمایندگان مجلس اسلامی تا محاکمه و اعدام وی، چندین بار میان مسئولان مختلف رژیم مذاکراتی پیرامون سرنوشت وی صورت گرفت.

سه ماه پیش "دادگاه ویژه" روحانیت بررسی پرونده مهدی هاشمی را آغاز کرد و امپیس از محاکمه اعلام رای نهایی به تعویق افکنده شد. روز سه شنبه خبر اعدام مهدی هاشمی از سوی "دادگاه ویژه روحانیت" که ریاست آن با "معاون ری شهری" است اعلام گردید.

تردد نفت کتلهای ژاپنی در خلیج فارس متوقف شد

در پی تشدید مجدد حملات نیروهای ایرانی و عراقی به نفتکشها و کشتیهای تجاری در خلیج فارس، ژاپن به دریانوردان و ملوانان خود دستور داد وارد آبهای حوزه خلیج فارس نشوند.

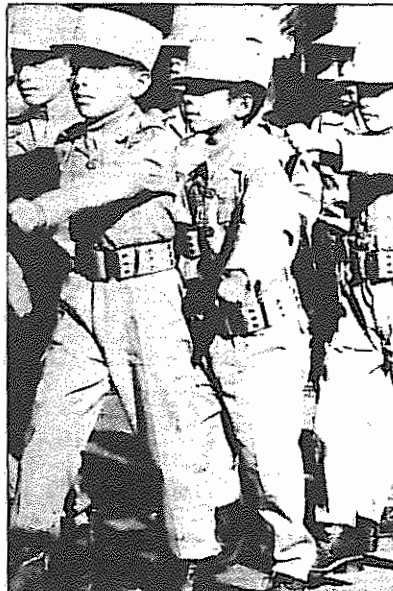
به گزارش رویتر، روز جمعه ۱۰ مهرماه وزارت ترابری ژاپن اعلام نمود کشتیهای ژاپنی و کشتیهایی که توسط ملوانان ژاپنی اداره می‌شوند تا تضمین امنیت خطوط کشتی رانی در خلیج فارس، از دریانوردی در این منطقه خودداری خواهند کرد. این تصمیم از سوی کمیته هماهنگی سیاسی وزارت ترابری ژاپن و در پی حملات هوایی علیه نفت کتلهای این کشور اتخاذ شده است. هفته گذشته دو نفتکش ژاپنی در خلیج فارس هدف حمله قرار گرفتند و معلوم نگردید این حمله از سوی کدام یک از طرف درگیر بوده است.

ژاپن بیش از ۱۰ درصد نفت وارداتی خود از خلیج فارس را از جمهوری اسلامی تامین می‌کند.

روستاهای نمونه

بعد از انتخاب، دزفول به عنوان شهر نمونه جمهوری اسلامی، هفته گذشته ۱۱ روستای کشور نیز به عنوان روستاهای نمونه انتخاب شدند. قائم مقام جهاد سازندگی درباره معیار انتخاب این روستاها گفت: حضور موثر روستائیان درجهبه، تعداد رزمندگان هر روستا درجهبه، تعداد کشته‌ها و معلولین و حجم کمک روستائیان بهجهبه ملاک بوده است. در این میان روستای حاجی آباد شهرستان نجف آباد با ۱۰۰ کشته به عنوان شاخص ترین روستای کشور برگزیده شد.

"شکست اسلام و پیروزی اسلام در این جنگ است"

در نمایش "هفته جنگ" در تهران، عده‌ای از دانش آموزان راکه پدران خود را در جبهه از دست داده‌اند و اادار به رژه رفتن از برابر هاشمی رفسنجانی کردند.

همزمان با برگزاری "هفته جنگ" جمهوری اسلامی، ائمه سراسر کشور در تهران گرد آمدند تا مسایل جنگ و نحوه هماهنگی تبلیغات جنگ طلبانه رژیم را مورد بحث و بررسی قرار دهند. در این گردهم آبی مشکینی رئیس مجلس خبرگان و امام جمعه قم و خامنه‌ای رئیس شورایی عالی دفاع نیز شرکت داشتند.

در پایان اجلاس، آخوندهای حاضر در جلسه پس از صدور قطعنامه‌ای به دیدار منتظری و خمینی رفتند.

در دیدار با خمینی، مشکینی ضمن تعریف و تمجید از وی، توضیح داد که سینار بیشترین وقت خود را به مسئله جنگ اختصاص داد. مشکینی از طرف ائمه جمعه به خمینی گفت: "هرچقدر این جنگ طول بکشد ما هستیم، شکست اسلام و پیروزی اسلام در این جنگ است، ما استقامت می‌کنیم اگر جنگ بیست سال طول بکشد، ما هستیم. امیدواریم پیروزی به زودی به اسلام نصیب شود."

مشکینی در ادامه سخنان خود ضمن تاکید بر اهمیت قطعنامه‌ای که پیرامون جنگ و پهلوی مکه صادر کرده‌اند، افزود وی سال آینده همراه حزب الله به مکه خواهد رفت.

خمینی در پاسخ به مشکینی و سایرین، گفت: "دعا کنید که آدم بشویم."

حوادث فرودگاه مهرآباد و فرانکفورت

مطبوعات جمهوری اسلامی، ضمن اشاره به این ماجرا آن را یک راهزنی هوایی از طرف پلیس آلمان قلمداد کردند.

همزمان با رخداد فرانکفورت، شرکت هواپیمایی "لوفت هانزا" متعلق به آلمان فدرال کلیه پروازهای خود را به تهران متوقف ساخت. درباره علت این تصمیم، سخنگوی شرکت هواپیمایی لوفت هانزا طی گفتگویی مطبوعاتی اعلام کرد که روز چهارشنبه اول مهر به سمت یک هواپیمای این شرکت، هنگام فرود در فرودگاه مهرآباد تهران تیراندازی شده است و خلبان ناچار گردیده از فرود در مهرآباد خودداری کند. به گفته وی هنوز از طرف مسئولین جمهوری اسلامی علت حمله به هواپیمای آلمانی در فرودگاه مهرآباد روشن نشده و مسئولین شرکت هواپیمایی تصمیم گرفته‌اند تا پایان بررسی موضوع، پرواز به تهران را متوقف کنند.

یک هواپیمای مسافربری بوئینگ ۷۲۴ جمهوری اسلامی در فرودگاه فرانکفورت آلمان فدرال به محاصره پلیس درآمد و تا لحظه خروج یکی از مسافریان ایرانی که مأموران مسلح داخل هواپیما قصد داشتند وی را به تهران بازگردانند از پرواز آن جلوگیری شد.

به گفته شاهدان عینی این حادثه، هنگامی که هواپیما در فرودگاه فرانکفورت به زمین نشست، پاسداران مسلح به یک مسافر ایرانی ۲۴ ساله هشدار دادند که از هواپیما پیاده نشود. این موضوع، توسط مسافرینی که از هواپیما خارج شده بودند به اطلاع پلیس فرودگاه رسانده شد. پلیس جهت جلوگیری از اقدام پاسداران، هواپیما را به محاصره درآورد و از صدور اجازه پرواز به آن خودداری کرد. مدتی پس از گفتگو میان مقامات تهران و بن، مسافر بازداشتی آزاد شد و هواپیمای بوئینگ از محاصره درآمد.

کمیته کالاهای بهداشتی سلامت مردم را تهدید می‌کند

معاون وزارت بازرگانی اوایل شهریورماه با اشاره به کمیابی کالاهای پاک کننده در بازار، اعلام کرد به خاطر کمبود ارز ورود کالاهای بهداشتی به تأخیر افتاده و ممکن است به زودی این مواد و کالاها وارد نشود.

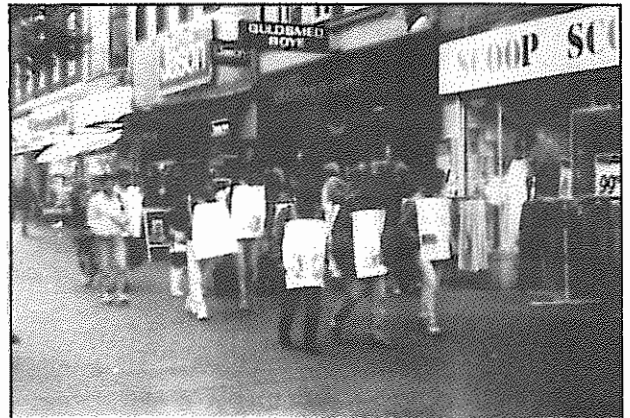
همیه روزانه صابون کوپنی به طور سرانه ۱۵ گرم است و هر سه ماه یکبار ۴۵ گرم صابون تحویل داده می‌شود.

هم اکنون به بهانه‌های مختلف توزیع همین سهمیه ناچیز نیز به تعویق افتاده است قیمت‌ها در بازار سیاه نیز به گونه‌ای که کمتر کسی قادر به پرداخت آن است.

مخافی وزیر بهداشت و درمان جمهوری اسلامی هفته گذشته طی سخنرانی در اصفهان با اعتراف به کمبود شدید مواد بهداشتی پاک کننده نظیر صابون، بودر رختشویی، شامپو، خمیردندان و... آن را به عنوان خطر جدی علیه بهداشت عمومی خواند و از دولت خواست برای تهیه این اقلام ارز در اختیار وزارت بهداشت قرار دهد.

علیرغم تاکید وزیر بهداشت به خطر کمبود لوازم پاک کننده، دولت اعلام کرده است که در حال حاضر ارز کافی برای درخواستهای وی ندارد. ارز حاصل از درآمد نفت اساسا به مصارف جنگی اختصاص می‌یابد.

تظاهرات ضد جنگ در آرهوس - دانمارک

روز ۱۸ سپتامبر، ۷ نقطه شهر آرهوس در دانمارک شاهد اعتراض ایرانیان مقیم این شهر به ارسال و فروش اسلحه از طرف دولت‌های اروپای غربی به رژیم جنایتکار و قرون وسطایی خمینی بود. در جریان این تظاهرات، که در گروه‌های چندین نفره در نقاط مختلف شهر صورت گرفت، تظاهرکنندگان با شعار "ارسال و فروش سلاح به ایران را متوقف کنید!" در مراکز پرجمعیت شهر، با افشای فروش و صدور مخفیانه اسلحه به رژیم خونریز و جلاد خمینی

و با جمع‌آوری امضا در یشتیبانی از قطع صدور سلاح به خمینی، توانستند، حمایت بخش وسیعی از شهروندان و نیروهای دمکراتیک و صلح‌طلب دانمارکی را به درخواست‌های صلح طلبانه مردم ایران جلب کنند.

در جریان این تظاهرات، همچنین در مرکز شهر یک میز کتاب برپا بود که با استقبال وسیع ایرانیان مترقی مواجه شد. این تظاهرات که در چندین نقطه آرهوس انجام گرفت، با راهپیمایی در مرکز شهر به پایان رسید.

روزنامه "راین تسایتونگ" چاپ آلمان فدرال عکس فوق را با زیرنویسی تحت عنوان "جنگ هفت ساله خلیج به آن پایان دهید!" در شماره مورخ ۲۶ و ۲۷ سپتامبر خود به چاپ رساند.

در این زیرنویس آمده است، فداییان خلق در جمهوری فدرال (آلمان) در میدان مرکزی شهر کوبلنز علیه جنگ ایران و عراق که اینک وارد هشتمین سال عمر خود می‌شود، اعتراض می‌کنند. فداییان با برافراشتن پلاکارد و پخش اعلامیه علیه رژیم خمینی تظاهرات کرده، خواهان آزادی زندانیان سیاسی در ایران شدند.

بلژیک: قطعنامه مشترک ایرانیان و عراقی‌ها برای پایان فوری جنگ

عراقی رسیده است، از نیروهای مترقی و صلح دوست جهان خواسته شده که در راه اجرای خواسته‌های سه‌گانه زیر با مردم ایران و عراق هم‌صدا گردند،
۱ - برقراری آتش‌بس فوری و قطع جنگ در هوا، زمین و دریا
۲ - فشار سیاسی و اقتصادی به طرفین متخاصم برای رعایت قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت
۳ - عاری شدن خلیج فارس از نیروها و جنگ افزارهای نظامی کشورهای خارجی مستقر در منطقه.

روز ۲۱ شهریور یکی از خیابانهای مرکزی شهر بروکسل صحنه تظاهرات ایستاده اعضای انجمن پناهندگان ایرانی و انجمن دانشجویان عراقی در بلژیک بود. در پایان این حرکت اعتراضی که علیه جنگ خونبار ایران و عراق انجام گرفت، قطعنامه‌ای تحت عنوان "جنگ ایران و عراق را خاتمه دهید" فراشت گردید.
در بخش انتهایی این قطعنامه که به امضای هر دو انجمن ایرانی و

اتریش:

از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت حمایت می‌کنیم

سازمان مثل متحد که در آن فطم فوری جنگ ایران و عراق خواسته شده از همه نیروهای آگاه و ترقیخواه می‌خواهیم که با افشای همه‌چانه امپریالیسم آمریکا و رژیم‌های جنگ طلب و دیکتاتور ایران و عراق کوشش‌های خود را برای تبدیل هفته جنگ به هفته ضدجنگ با ما هماهنگ سازند.
طی سه روز برگزاری نمایشگاه که با پوسته‌های متعددی به زبان کردی، عربی، فارسی و آلمانی با ندای "مردم ایران و عراق صلح و دمکراسی می‌خواهند" آراسته شده بود، اعلامیه‌های متعددی به زبانهای فوق بخش گردید.

همزمان با آغاز هشتمین سال جنگ ایران و عراق از سوی "کمیته برای صلح و دمکراسی در ایران و عراق - اتریش" در یکی از مراکز پرجمعیت وین نمایشگاهی علیه جنگ همراه با میز اطلاعاتی برگزار شد. این نمایشگاه که به مدت سه روز از ساعت ۱۰ صبح الی ۷ غروب برقرار بود، مورد توجه بسیاری از اتریشی‌ها، عرب‌ها و ایرانیان مسافر و مهاجر قرار گرفت.

در فراخوانی که بدین مناسبت از سوی کمیته برای صلح و دمکراسی انتشار یافت آمده است، ما "ضمن حمایت از قطعنامه شورای امنیت

در تاریخ ۱۹ سپتامبر (۲۸ شهریور) در مرکز شهر فرانکفورت از سوی فدائیان خلق نمایشگاه عکس علیه جنگ ایران و عراق برپا گردید. در طی برپایی این نمایشگاه بسیاری از بازدید کنندگان ضمن ابراز همبستگی با مبارزات صلح‌خواهانه مردم ما، سیاست‌های رژیم جلاد خمینی را محکوم کردند.

گزارشی از اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه

عزم، یکپارچگی و اعتصاب

اعتصاب در تیرماه رخ داد. دستکامهای عظیم الحظه ای که به اراده کارگران به حرکت در می آمدند، به اراده همان کارگران از حرکت بازماندند. برکشتزارهای پریهپاهوی نیشکر که همه روزه توسط کارگران "نیپر" درو می شدند، سکوت فرمانروایی کرد. کارگران و کارخانه در میعاد قدرت و یکپارچگی کارگری درهم تنیده شدند، نیه هر یک معنای خود را در دیگری می جست. خبر اعتصاب، بهمین وار کارخانه را در بر گرفت و تیغ سانسور رژیم نیز نتوانست مانع از نفوذ این خبر به سایر واحدهای تولیدی شود؛ صنایع کاغذ پارس و آنگاه همه جامعه کارگری کشور.

اعتصاب از نمادهای مبارزه کارگری است، زبانی از قدرت کارگری در برابر سیاستهای ضدکارگری سرمایه داران و رژیمهای ضد خلقی است. اعتصاب بطور کلی و به ویژه اعتصاب در سایه حکومت ددمشانه خمینی، زبان خاص خود را دارد. اعتصابات در چنین کشورهایی، گرچه بر بنیادی صفتی آغاز می شوند، اما چه کارگران وجه حکومت از آن تعبیری دیگر دارند. اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه نیز از آن زمره است و کسبیل وسیع ارتش و سپاه به کارخانه و اشغال نظامی محیط کار نیز بخوبی بیانگر و توضیح دهنده آن "تعبیر دیگر" است.

چرخهای تولیدی کارخانه نیشکر هفت تپه را ۴۰۰۰ کارگر و کارمند به حرکت در می آورند، که از آن بین کارگران بخش کشاورزی که به کارگران "نیپر" شهرت دارند، و در کشتزارهای نیشکر به کار مشغولند، بیشترین تعداد را به خود اختصاص می دهند.

آسمان هفت تپه، چولانگاه پرندهای آهنین بمب افکن عراقی است، و از اینرو واحدهای صنعتی منطقه و از جمله کارخانه نیشکر هفت تپه و کارخانه کاغذ پارس نیز بارها هدف بمباران چنگنده بمب افکنهای عراقی قرار گرفته اند. کارخانه نیشکر هفت تپه همین امروز نیز چون بسیار دیگر از صنایع کشور، بی دفاع رها شده است، رژیم به دفاع ضد هوایی صنایع کشور نمی اندیشد، اندیشه دولتمردان

یکسره بر سر آن است که بر تولید، تا آنجا که ممکن است، بیافزایند. نیروهای فنی کارخانه نیشکر هفت تپه از جمله پس از حمله هوایی سال ۶۵ به تعمیر و بازسازی ماشین آلات آسیب دیده، پرداختند و نگذاشتند که کارخانه از نفس کشیدن بایستد. کارخانه نیشکر هفت تپه، از موقعیت ویژه ای در تولید کل لشکر کشور برخوردار است. دولت تصمیم گرفته بود که کار تولیدی کارخانه را با سه شیفت متوالی بیش ببرد. کار متوالی شبانه روزی در کارخانه ای که در برابر حملات هوایی عراق تنها بر "بی دفاعی" استوار بود. کارگران از همان زمان درخواست افزایش دستمزد و دریافت پاداش کرده بودند، اعتراضات ادامه داشت و عاقبت به شمرنشست و رژیم بودجه ای جهت این امر اختصاص داد. بودجه اختصاصی پس از گذر از مراحل عیدیه اداری، به دست مدیریت کارخانه رسید و مدیریت امر توزیع "عادلانه" آنرا بر عهده گرفت. عدالت اسلامی - سرمایه داری مدیریت کارخانه آن بود که به کارکنان اداری ارشد و نیروهای حزب الهی و طرفدار حکومت

پنج برابر کارگران پاداش تعقی گیرد. حقیقت جوهره عدالت اسلامی مدیریت حزب الهی کارخانه دیری نپائید که برملا شد و موج خشم و اعتراض کارگران را در بر گرفت. اعتراضات کارگری پس از آنکه با بی اعتنائی مدیریت کارخانه مواجه شد در روز شنبه ۹ تیرماه، به اعتصابی شکوهمند و یکپارچه فرا روئید. رژیم اعتصاب بگونه ای محیط کارگری کارخانه را احاطه کرد که حتی "چشم و گوش های" رژیم نیز نتوانستند بر چگونگی سرایت تصمیم از یک بخش به بخش دیگر کارخانه وقوف یابند و یکبار در روز ۹ تیرماه با اراده ای مواجه گردیدند که شمره پیوست اراده تک تک کارگران همه بخشهای کارخانه بود. بر چگونگی پیشرفت اعتصاب بگونه ای مشخص تر نظری داشته باشیم.

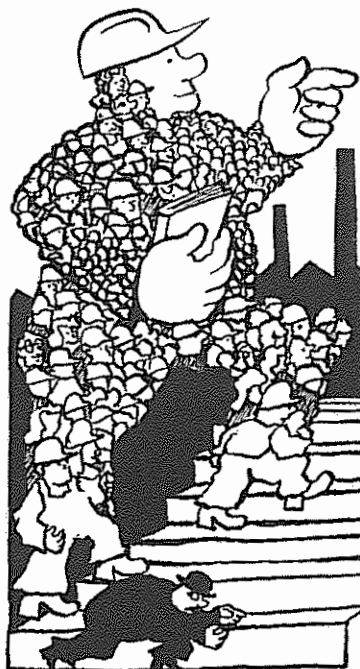
هیات مدیره کارخانه نیشکر همزاد دیگر "هیات مدیره های" مشابه و محسول سیاست کارگرسنجانه رژیم خمینی است. هیات مدیره کارخانه نیشکر هفت تپه، لانه ستن از مرتجعین دژ فول است، وافقی مدیر عامل، مرتضوی معاون مدیر عامل و بدیعی

رئیس کزینش - که رئیس یکی از کمیته های هفته تپه نیز هست و همواره با چپب کمیته آمد و شد می کند. بهمداد ۹ تیرماه، ماشین های سرویس کارخانه، مطابق معمول کارگران و کارکنان راه محل کارخانه آوردند. کارگران از حاضر شدن در محل کار خود اجتناب ورزیده و به تدریج از قسمتها و بخشهای مختلف کارخانه، به سمت دراصلی کارخانه حرکت کرده و در کنار در، اجتماع عظیمی را تشکیل دادند. کارگران اعلام کردند مادام که وضعیت مورد رسیدگی قرار نگرفته باشد دست از کار خواهند کشید و از کارکنان فنی و اداری نیز خواستند تا به جمع آنها بپیوندند. دیری نپائید که کارکنان فنی و اداری نیز در همبستگی کامل با کارگران کار خود را رها کرده و به جمع کارگران اعتصابی پیوستند. کارخانه زیر پوش اعتصاب قرار گرفت.

با آغاز اعتصاب، موج وحشت و نگرانی انجمن اسلامی و مدیریت کارخانه را فرا گرفت. انجمن اسلامی در اطلاعیه ای، کارگران را تهدید به مجازات کرده و از کارگران خواست سرکار خود حاضر شوند. تهدید چاره ساز واقع نشد و کارگران، اعتصاب تازه شکل گرفته را بر بستر اراده خود، قوام بخشیدند. تا بعد از ظهر همان روز، حوادث زیادی رخ می نماید. کارگران به اتاق وافقی - مدیر عامل کارخانه - حمله می کنند، اما "برادر مدیر عامل" فرار را بر قرار ترجیح داده و به اهواز می گریزد و تا آخرین روزهای اعتصاب و آنهم در سایه حکومت نظامیان بر کارخانه، از حضور در کارخانه سرباز می زند. اما معاون او - مرتضوی - پیش از آنکه به امر فرار توفیق یابد، به جنگ کارگران می افتد و "تنه به" می شود و هرگاه وساطت دیگر کارکنان و "موش مردگی" وی کار ساز نمی افتاد، از مهلکه تن سالم بدر نمی برد. بدیعی رئیس کزینش کارخانه و کمیته چی هفته تپه نیز، با چپب کذائی کمیته می گریزد.

"چشم و گوش" های رژیم، نیروهای نظامی را به کمک می طلبند. جاسوسان تازه نفس از سوی انجمن اسلامی و کمیته بدون صفوف اعتصابیون اعزام می شوند تا "چهره ها" را شناسایی کنند. نیروهای ارتش کارخانه را محاصره میکنند و کاردار، کارخانه را به اشغال خود در می آورد. جاسوسان که تعدادشان ۱۵۰ نفر برآورد شده است، همگی از افراد بومی منطقه بودند و پیش از آنکه

چاره و نجبران وحدت و تشکیلات است

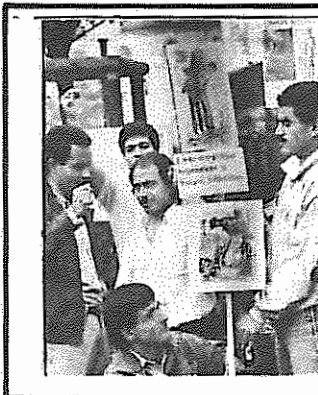
طرح از کیدو تینگرل

اعتصاب غذای پناهندگان ایرانی در «کرایز و ستروالد» آلمان فدرال

پناهندگان سیاسی ایرانی در شهر "فونتاهاور" مرکز "کرایز و ستروالد" آلمان فدرال بمناسبت آغاز هشتمین سال جنگ جهانی ایران و عراق و برای آزادی زندانیان سیاسی ایران، از روز ۲۲ سپتامبر مدت ۵ روز در یکی از مبادین یررفت و آمد این شهر دست به اعتصاب غذا زدند. شرکت کنندگان در اعتصاب غذا طی قطعنامه‌ای که صادر کرده‌اند، از افکار عمومی مردم جهان و آلمان، و از همه سازمانهای ایرانی و بین‌المللی درخواست نموده‌اند که با حمایت از خواسته‌های انسانی و صلح‌جویانه مردم ایران، آنان را در تلاش برای توقف جنگ و برانگیز و برقراری صلح‌یاری رسانند. در این قطعنامه

بهرخاسته‌های زیر تاکید شده است:

- ۱ - قطع فوری و بدون قید و شرط جنگ، صلح بدون الحاق طلبی و غرامت
- ۲ - قطع صدور اسلحه به هر دو کشور درگیر جنگ از طرف کلیه کشورهای جهان
- ۳ - پذیرش سرپازان فراری و کلیه کسانی که بهر نحوی از رفتن به جبهه‌ها خودداری می‌کنند بعنوان پناهنده
- ۴ - آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه اسرای جنگی در دو کشور
- ۵ - آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی در هر دو کشور.

عکس بالا که در روزنامه "راین تسایتونگ" مورخ چهارشنبه ۲۲ سپتامبر درج شده است، صحنه‌ای از حرکت اعتراضی پناهندگان سیاسی ایرانی شهر منتاهاور - در اطراف کوهپلنز - را نشان می‌دهد. این عده از پناهندگان که روزنامه مژبور تعداد آنها را حدود ۲۰ نفر ذکر کرده است در عین حال دست به اعتصاب غذا زدند. آنان خواهان قطع فوری جنگ ایران و عراق بوده، علیه جنگ و اختناق در ایران شعار می‌دادند.

کمک‌های مالی رسیده

از دبیران هوفمن (آلمان غربی)	۱۰۰ مارک
رسول از مونیخ (آلمان غربی)	۲۵۰ مارک
احمد از مونیخ	۲۲۷ مارک
اکبر از مونیخ	۲۶۰ مارک
حسن از مونیخ	۲۱۰ مارک
رضا از مونیخ	۲۰ مارک
هاکد "تابان" از آلمان غربی	۱۱۰ مارک
هاکد "بهرام" از امپورسوئد	۵۰۰ کرون
ککک مالی ویژه زندانیان سیاسی از آهستا-سوئد	۷۸۴ کرون
هاکد "درا" هرگزاری کنگره" از مالمتو-سوئد	۶۰۰ کرون
کوروش از دانمارک	۲۰۰ کرون
فرانسه از دانمارک	۱۰۰ کرون
بهادر از دانمارک	۱۰۰ کرون
* کمک ویژه برای واحدهای فدایی در کشور	
از سوی فدائیان خلق در لوس آنجلس - آمریکا	۵۵۷۵ دلار
از سوی فدائیان خلق در تکراس - آمریکا	۲۸۹۹/۴ دلار
از سوی فدائیان خلق در نیویورک - آمریکا	۶۵۰ دلار
از سوی فدائیان خلق در واشنگتن - آمریکا	۲۰۰ دلار

فعالین اعتصاب را شناسایی کند، خود مورد شناسایی اعتصابیون قرار می‌گیرند. اختراها، تهدیدها و حتی اشغال نظامی نیز اعتصاب و اراده کارگران را نمی‌شکند و کارگران در پایان ساعت کار خود با عزمی راسخ محل کار را ترک می‌کنند.

همانگونه که گفته شد، خبر اعتصاب، سیل‌وار از محیط کارخانه به خارج سرایت می‌کند. همین موضوع باعث وحشت و هراس مسئولین دولتی می‌شود. انجمن اسلامی کارخانه کاغذپارس فردای آغاز اعتصاب کارخانه‌نیشکر، مقررات شدیدی در مورد حضور و غیاب پرسنل خود اعمال می‌نماید. برای جلوگیری از همبستگی کارگران کارخانه کاغذ پارس با کارگران اعتصابی کارخانه نیشکر، نظارت پلیسی سنگینی بر کارخانه سنگینی می‌کند.

مسئولین حکومتی که از عواقب ادامه اعتصاب کارخانه نیشکر در خوف بودند، روز ۱۰ تیرماه، چهره‌های جدیدی را وارد ماجرا می‌کنند. امام جمعه شوش در جمع کارگران اعتصابی سخنرانی می‌کند که کارگران وی راهور کرده و مسئولین، ناکام، امام جمعه را از محیط کارخانه دور می‌کنند. سپس نوبت دادستانی دزفول فرا می‌رسد، سخنرانی از پی سخنرانی، بی‌اعتنایی از پی بی‌اعتنایی... تهاجم آغاز می‌شود.

بعد از ظهر یکشنبه ۱۰ تیرماه، نیروهای نظامی برای ایجاد رعب و وحشت در بین اعتصابیون و همچنین کارگران کارخانه کاغذ پارس، دست به بگیر و ببند می‌زنند. سیاه و کمیته از بعد از ظهر یکشنبه تا دوشنبه ۱۱ تیرماه، نزدیک به ۳۰ نفر از کارگران کارخانه کاغذ پارس را دستگیر می‌کنند.

روز دوشنبه ۱۱ تیرماه، امام جمعه نیز در ادامه "سیاست ارشادی" رژیم وارد محرمه می‌شود و او نیز همچون امام جمعه شوش، با کارنامه‌هایی حاصل خود به اهواز باز می‌گردد. فردای آن روز هیئتی از سوی اداره کار استان خوزستان - اهواز - جهت مذاکره با اعتصابیون وارد هفت‌تپه می‌شود. کارگران در برابر توطئه کثیف و کهنه‌معرفی نماینده اعتصابیون، مقاومت کرده و اظهار می‌کنند که جمع اعتصابیون خود نماینده خودش است. این هیات نیز پس از یکسری وعده و وعید روز چهارشنبه ۱۲ تیرماه از صحنه خارج می‌شود و جای خود را به فرماندار دزفول می‌دهد. فرماندار دزفول با چنان

بدیعی رئیس‌گزینش کارخانه و کمیته‌چی هفت‌تپه است. سخنرانی فرماندار دزفول با هو و فریادهای "با چنان، با چنان" کارگران ناتمام مانده، و فرماندار فرار می‌کند. اعتصاب ادامه می‌یابد.

اعتصاب، علیرغم اشغال نظامی کارخانه، روز پنجشنبه ۱۴ تیرماه نیز ادامه می‌یابد. نیروهای کمیته و سیاه از بعد از ظهر دوشنبه - پس از فارغ شدن از بگیر و ببند کارگران کارخانه کاغذ پارس - به دستگیری کارگران اعتصابی اقدام می‌کنند. بنا به گزارش رسیده، تا روز پنجشنبه ۱۴ تیرماه، ۱۵۰ نفر از کارگران اعتصابی توسط نیروهای سرکوبگر رژیم دستگیر می‌شوند. روز پنجشنبه اتوبوس‌های سرویس کارخانه که کارگران را به محل کار می‌رساند توسط نیروهای مسلح سیاه پاسداران "همراهی" می‌شوند. بر سر هر دسته از کارگران، دو پاسدار مسلح را بکار می‌کنند تا مانع از تجمع کارگران اعتصابی در کنار در اصلی کارخانه شوند. کارگران "نی‌بر" را نیز با تهدید مسلحانه به کستزارها می‌برند.

درگیری بین کارگران و نیروهای مسلح شدت می‌گیرد، رژیم در این روزستگ تمام گذاشته و با ۱۰۰ ماشین ریبورتشی و کمیته و سیاه، تمام منطقه را محاصره می‌کنند. کارگران تا ساعت ۱۲ به طرق مختلف محاصره و نظارت ارتشی را شکسته و با در کنار در اصلی کارخانه تجمع می‌کنند و یابخانه‌های خود باز می‌گردند.

روز شنبه ۱۶ تیرماه نیز علیرغم اعمال حضور و غیاب توسط نیروهای سرکوبگر، بخش قابل ملاحظه‌ای از کارگران از حضور در کارخانه اجتناب می‌ورزند و با به طرق مختلف محل کار را ترک می‌کنند. در اعلامیه‌هایی که توسط کارگران اعتصابی به دیوارهای کارخانه نصب شده است، خواستهای چون انحلال انجمن اسلامی، برکناری و انتخاب مجدد هیات مدیره، توزیع حق بهره‌وری بگونه‌ای مساوی و عادلانه... دیده می‌شوند.

اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت‌تپه، جلوه‌ای از عزم و پایداری کارگران است در برابر تهاجمات نظامی رژیم. روحیه کارگران اعتصابی حتی پس از پایان اعتصاب نیز بسیار بالا و عالی گزارش شده است و هراس رژیم نیز محسوس همین روحیه، محسوس همین عزم کارگران واحدهای تولیدی کشور است.

درباره استراتژی

وقائیک‌های طبقه کارگر

به پیشواز هفتادمین سالگرد اکتبر بزرگ

پایه از صفحه آخر

سوسیالیستی کرد. وی با کاربست خلاق اصول کمونیسم علمی و درس‌گیری از تجارب جنبش بین‌المللی طبقه کارگر، شی سیاسی عمومی پیشاهنگ انقلابی را تعریف، و راهها و ابزارهای اجرای این شی در پیکار پرولتاریا برای آزادی را مشخص کرد. اصول استراتژی و تاکتیک‌های انقلابی، به گونه‌ای که توسط لنین تدوین شده‌اند، از اجزای متشکله اصلی لنینیسم محسوب می‌شوند.

این جنبه نیز مانند دیگر جوانب آموزش لنین، همچنان آماج حملات کین‌توزانه ایدئولوژیک‌های بورژوازی و اپورتونیست است. آنها استراتژی و تاکتیک‌های لنینی را بازتاب انقلابی‌گری ذهنی و اراده‌گرایی معرفی می‌کنند که به ادعای ایشان، ذاتی لنینیسم است. بعنوان نمونه، پترلوف مورخ آلمان غربی مدعی است استراتژی و تاکتیک‌های در پیش گرفته شده توسط لنین و بلشویکها، پیش از آن از سوی آدولف هیلانکی در اثرش بنام "رهنمودی درباره چگونگی دست بردن به اسلحه" مطرح شده بود. (۲) آلفرد چی‌مایر، جامعه‌شناس آمریکایی نیز بگونه‌ای مشابه، استراتژی و تاکتیک‌های لنینی را تحریف، و ادعا می‌کند هدف لنین، تبدیل شرایط عینی انجام انقلاب به "ماشین یا دستگاهی بود که بتوان هرگاه ژنرال‌های انقلاب مناسب بدانند، از آن بگونه‌ای موثر استفاده کرد." (۳)

برخورد واقعی لنین به مسائل استراتژی و تاکتیک‌ها، هیچ‌وجه مشترکی با آنچه دشمنان می‌کشند بدان نسبت دهند، ندارد. لنین ناکید می‌کرد از آنجا که روند انقلابی نه تنها به شرایط عینی، بلکه همچنان به سطح بلوغ عامل ذهنی وابسته است، فعالیت‌های حزب پرولتاری حکم تاریخند. وی با اشاره به اینکه انقلابی‌گری، به طور "کامل و بلاشرط"، ذاتی مارکسیسم است، ناکید می‌ورزید که باید به این امر، برخوردی علمی داشت. (۴)

ابتکار انقلابی مستتر در استراتژی و تاکتیک‌های پرولتاریا، مغایر با ذهنی‌گرایی، اراده‌گرایی و بازی با طرحها و نقشه‌هاست و ریشه در تحلیل واقعیت جامعه و ارزیابی‌های واقع‌بینانه از نیرو و توان بالقوه طبقه کارگر دارد. لنین در پایان قرن نوزدهم نوشت؛ "اگر ارتش پرولتاریا، بدون انحراف و تحت رهبری سازمان سوسیال دمکرات نیرومندی، برای رهایی اقتصادی و سیاسی خود مبارزه کند، خود همان ارتش، شیوه‌ها و ابزارهای عمل را به ژنرال‌ها نشان خواهد داد. در آن زمان، و تنها در آن زمان است که امکان اتخاذ تصمیم در مورد مسئله

وارد آوردن ضربه نهایی بر استبداد، فراهم خواهد آمد، چرا که حل این مسئله، بسته به وضعیت جنبش طبقه کارگر، گستردگی آن و شیوه‌های مبارزه شکن گرفته توسط جنبش... بسته به برخورد سایر عناصر اجتماعی به پرولتاریا و به استبداد، به شرایط حاکم بر سیاست داخلی و خارجی، و در یک کلام، بسته به هزار و یک چیز است که نمی‌توان آنها را حدس زد، و بی‌فایده خواهد بود اگر بگوئیم از پیش با حدس بد انهایی بریم." (۵)

این برخورد به تدوین استراتژی و تاکتیک‌های طبقه کارگر، فرض را بر این می‌گذارد که در هر لحظه معین، رابطه و پیوند متقابل میان عوامل عینی و ذهنی به حساب آورده شوند. این برخورد، مستلزم ارزیابی علمی از سطح موجود تکامل اجتماعی است. طبق این برخورد، ایفای نقش رهبری حزب انقلابی، بسته به سطح بلوغ جنبش طبقه کارگر، سطح آمادگی سیاسی و سازمانی این جنبش برای مبارزه، و به پیوندهای حزب با توده‌هاست.

استراتژی و تاکتیک‌های لنینی، عبارت از علمی است که بر تحلیل عینی و واقعیت مشخص تاریخی و بر تعمیم تجارب انقلابی جنبش رهایی بخش جهانی استوار است. این علم، بر این پایه، اهداف درازمدت و بلافاصل طبقه کارگر، اشکال و شیوه‌های دستیابی بدین اهداف و سمت‌گیری و شیوه‌های رهبری مبارزه زحمتکشان برای رهایی اجتماعی و ملی، برای دمکراسی و سوسیالیسم را تعیین می‌کند.

تحلیل لنین از تضادهای اجتماعی درم آمیخته در روسیه، وی را قادر کرد خصلت انقلاب آتی، نیروهای محرکه و وظایف تاریخی فراوی آن را تعریف کند. بدینگونه، مبنای تئوریک شی سیاسی پرولتاریای انقلابی ایجاد شد. این تحلیل، تدوین برخوردی صحیح به یکی از عناصر کلیدی استراتژی، یعنی سمت یورش اصلی را امکان‌پذیر کرد. تعیین سمت اصلی مبارزه، در تطابق با ضرورت محو استبداد انجام شد، امری که نه تنها با اهداف طبقه‌ای پرولتاریا، بلکه همچنین با منافع همه زحمتکشان روسیه گره خورده بود.

تحلیل لنینی، توضیحات قابل توجهی در ارزیابی مارکسیستی از نقش سیاسی طبقات مختلف در انقلاب بورژوا-دمکراتیک در روسیه به عمل آورد. لنین، برخلاف تئوریسین‌های بین‌الملل دوم که گمان می‌کردند بورژوازی نیروی محرکه اصلی انقلاب خواهد بود، نشان داد که بورژوازی روسیه در مبارزه‌اش علیه فئودالیسم و استبداد، ناپیکر است و میل به کنار آمدن با آن را دارد، و در

نتیجه، نمی‌تواند رهبر انقلاب باشد لنین در تحلیل آرایش نیروهای طبقاتی، به دقت پتانسیل انقلابی دهقانان را بررسی کرد. وی با اینکه می‌دید این پتانسیل، نیروی بالقوه بزرگی است، خاطر نشان کرد که دهقانان بنا به طبیعت اجتماعی خود، نمی‌توانند مبارزه سیاسی سازمان یافته‌ای را به پیش برند و از آنجا که آرمانهای اجتماعی دهقانان را موقعیت آنها در جامعه تعیین می‌کند، این آرمانها متناقضند.

از میان همه طبقات در روسیه، تنها پرولتاریا بطور بیکیفر انقلابی و دمکرات بود. تنها پرولتاریا، دشمن مطلق استبداد بود. "خصوصت همه طبقات، گروهها و اقشار دیگر اهالی با استبداد، محدود است و دمکراتیسم آنها نظر به عقب دارد." (۶)

در حالیکه انقلابات بورژوا-دمکراتیک پیشین، تحت رهبری بورژوازی انجام پذیرفته و مرحله‌ای از صعود طبقه سرمایه‌دار به مسند قدرت بودند، آموزش لنین نشان داد که در دوران نوین، امکانات واقعی برای انجام این انقلاب تحت رهبری پرولتاریا وجود دارد، و پرولتاریا در شرایطی که مشخصه آن، تضادهای حاد اجتماعی میان کار و سرمایه است، قادر است نه تنها در اس مبارزه برای نوسازی دمکراتیک جامعه قرار گیرد، بلکه همچنین این مبارزه را به پیگیری در راه دگرگونیهای بنیادین اجتماعی تبدیل کند.

لنین نشان داد که پرولتاریا، شایسته‌ترین بیانگر منافع زحمتکشان است و بخاطر این موقعیت عینی، رسالت رهبری بیکار رهایی بخش را دارد. لنین در دفاع از این نظر نوشت، "تنها پرولتاریاست که می‌تواند رزمنده پیشرو مبارزه برای آزادی سیاسی و نهادهای دمکراتیک باشد. اولاً، دلیل این امر آن است که بیشترین فشار استبداد سیاسی، متوجه پرولتاریاست... ثانیاً، تنها پرولتاریا قادر به دمکراتیزه کردن کامل نظام سیاسی و اجتماعی است، چرا که این نظام را به دست کارگران خواهد سپرد." (۷)

این نظرات، مبنای تاکتیکها و استراتژی انقلابی‌ای است که بیوستن بخشهای بزرگی از توده‌های زحمتکشان به صفوف طبقه کارگر را تضمین کرد، شرایط اجرای موفقیت آمیز مرحله دمکراتیک انقلاب را فراهم آورد، و راه را بر فراوریدن مبارزه برای دمکراسی به مبارزه برای دیکتاتوری پرولتاریا و بازسازی سوسیالیستی جامعه کشود. (۸)

لنین در سال ۱۸۹۴، طرحی برای فعالیت‌های

کوچک خشم توده‌ای را که شرایط زندگی روسیه، بدانها ابعاد بسیار بیش از حد تصور داده است، جمع شود و وسیله عظیم واحدی را بسازد." (۱۵)
لنین بدین امر، اهمیت بسیار زیاد شرکت روشنفکران دمکرات در مبارزه انقلابی را نیز افزود.
لنین در سال ۱۹۰۲ در تعریف تاکتیک‌های پرولتاریای انقلابی، نوشت: "پرولتاریا نیز مانند هر طبقه دیگر در جامعه امروز، نه تنها از میان خود روشنفکرانی می‌پرورد، بلکه همچنین پشتیبانانی از میان همه مردم و تحصیل‌کردگان در صفوف خود می‌پذیرد." (۱۶) وی از کارگران می‌خواست حرکت ممکن را به دانشجویان مترقی برساند تا به افداعات آنها بر ضد حکومت، خصم لینی انقلابی داده، از این طریق، صفوف جنبش رهایی‌بخش را گسترش بخشد، "کارگری که به گسیل نیروهای حکومتی بر ضد جواران و دانشجویان با بی‌تفاوتی می‌نگرد، شایسته نام سوسیالیست نیست. دانشجویان به یاری کارگران شتافتند، کارگران نیز باید به یاری دانشجویان بشتابند." (۱۷)

لنین می‌گفت سازمانهای سوسیال دمکرات باید از روحیات مخالف نسبت به رژیم در میان همه بخشها و گروههای اجتماعی، از جمله پلیس و روحانیت، استفاده کنند. (۱۸) وی در چه‌باید که ۹ خاطر نشان کرد که سوسیالیستها باید به ارتش بیشترین توجه را معطوف دارند، و در طرح قطعنامه‌ای پیرامون کار میان نیروهای مسلح، که برای دومین کنگره حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه نوشته شد، بر اهمیت ترویج و تهلیف سوسیالیستی میان نیروهای مسلح تأکید کرد. لنین توصیه می‌کرد که همه گونه کوششی "باید برای سریع‌ترین تقویت و مسیر صحیح دادن به همه تماسهای موجود با افسران و سایر رده‌ها به عمل آید." (۱۹)

تاکتیک‌های تدوین شده توسط لنین، نه تنها تماس مستقیم میان پرولتاریای انقلابی و گروههای اجتماعی مختلف، بلکه همچنین سیاست انعطاف‌پذیر بلوکها و سازش‌ها با سازمانها و گرایشهای اجتماعی نماینده این گروهها را دربر می‌گرفت. وی نوشت: "تنها آنهایی که از خود مطمئن نیستند، می‌توانند از ورود به اتحادهای موقت، حتی با افراد غیرقابل اعتماد هراس داشته باشند، هیچ حزب سیاسی نمی‌تواند بدون چنین اتحادهایی وجود داشته باشد." (۲۰)

لنین با اینکه از تاکتیکهای رفرمیستی نارودنیک‌های لیبرال (پوپولیستها) انتقاد می‌کرد، ضرورت عملی اقدامات مشترک با بخش دمکرات نارودنیکها بر ضد استبداد، ملاکین و سرمایه‌داران را می‌دید. وی ضمن نشان دادن ضرورت توافق‌های تاکتیک‌های پرولتاریا و غیرپرولتاری، تأکید می‌کرد که حزب مارکسیستی، باید هویت و استقلال خود را در مسائل بنیادی ایدئولوژی، سیاست و سازمان طبقه کارگر حفظ کند. وی نوشت: "این وظیفه مستقیم ماست که به هر مسئله مربوط به آزادی پیردازیم، برخورد سوسیال دمکراتیک خود را به آن تعیین کنیم، به پرولتاریا در شرکت فعال در حل آن یاری رسانیم و حل آن را به شیوه خود، شیوه پرولتاری، به پایان رسانیم." (۲۱)

تئوری لنین می‌گوید ارتش سیاسی انقلاب، از وابستگی به همه افشار اجتماعی خواستار تحولات پخته در صفحه بعد

کند. تنها بدین شرط است که پرولتاریا و حزب او می‌توانند شمار زیادی از زحمتکشان را در جنبش انقلابی - دمکراتیک شرکت فعال دهند، بدون آنکه سمت‌گیری به سوی سوسیالیسم را کم کنند.
لنین، نقش پرولتاریا به مثابه پیشاهنگ ترقی اجتماعی را نشان داد، اما مرکز این نقش را مائعی بر سر راه شرکت سایر نیروهای اجتماعی و احزاب سیاسی در مبارزه برای دمکراسی و سوسیالیسم قلمداد نکرد. برعکس، استراتژی و تاکتیک‌های او طبقه کارگر و حزب آن را به اتحاد همه افشار انقلابی و دمکراتیک رهنمون می‌شد: "سوسیال دمکراتها باید به میان همه طبقات مردم بروند، باید واحدهای ارتش خود را در همه جهات گسیل دارند." (۱۲)

لنین، به تدوین مبانی مشی سیاسی‌ای پرداخت که نیروهای انقلابی را به سمت اتحاد پرولتاریا با دهقانان رهنمون می‌شود. این مشی که نه تنها برای انقلاب پرورزا - دمکراتیک، بلکه همچنین برای انقلاب سوسیالیستی طرح شد، نتیجه منطقی تئوری لنین در باره هم‌مضی پرولتاریا در پیکار انقلابی بود.

لنین، اهمیت مسئله کشاورزی در روسیه را تشخیص داد. در این کشور، دهقانان هنوز قادر به ایفای نقش مهمی در مبارزه بر ضد فئودالیسم و حکومت مطلق بودند. لنین به این نکته توجه داشت که در روسیه، فشرپندی اجتماعی دهقانان به سرعت با نیرویی شگرف پیش می‌رفت.
تحلیل عمیق روابط متقابل نیروهای اجتماعی در روستا و مطالعه دقیق در منافع و روحیات دهقانان، به لنین امکان داد سلسله مراتب به لحاظ تئوریک، معتبر و به لحاظ عملی، موثری از مطالبات در زمینه کشاورزی طرح کند. این تسلسل، در پیوند با اهداف عمومی پرولتاریا قرار داشت. لنین توصیه می‌کرد که سیاست باید به گونه‌ای شکل داده شود که "برای کارگران کشاورزی و نیمه کارگران مزارع ما، گذار آتی به سوسیالیسم تسهیل شود." وی نوشت این امر حائز اهمیت بسیار است که "حزب سوسیالیست به یکباره برای دهقانان کوچک "بها خرید"، "هرآنچه ممکن است" برای آنها انجام دهد، هرگز دستی راکه برای کمک به حل مسائل حاد و پیچیده "غیر خودی" (غیر پرولتاری) دراز شده پس نزند، و به توده‌های زحمتکش و استثمار شده در تشخیص حزب سوسیالیست به مثابه رهبر و نماینده خود، یاری رساند." (۱۴)

در استراتژی و تاکتیک‌هایی نیز که لنین برای مسئله ملیت مطرح ریزی کرد، می‌توان برخورد پیکیر طبقاتی را دید. وی این مسئله را از عوامل اصلی پیوند دهند مبارزه برای دمکراسی با مبارزه در راه سوسیالیسم می‌دید. لنین در سال ۱۸۹۴ نشان داد که حکومت طبقات، استثمارگر، نیروی اصلی ایجاد خصومت میان ملیت‌هاست. وی از این امر چنین نتیجه گرفت که برای غلبه بر این خصومت، راه موثر دیگری نیست جز اینکه مردم تحت ستم در هر کشور معین و در سطح جهان، علیه ستمگران بسیج و متحد شوند.

لنین می‌گفت ضروری است همه جنبش‌های دمکراتیک و ملی (که رسالت پرولتاریا، سازماندهی آنها بود) را متحد کرده، بدانها سمت درست داده و آنها را بر مبنای پلاتنرم سوسیال دمکراسی انقلابی به پیش بریم. وی نوشت این امر حائز اهمیت حیاتی است که "به عبارتی، همه این قطرات و چوبهارهای

عملی مارکسیستهای روسیه ترسیم کرد که سمت آن، تلفیق مبارزه برای دمکراسی با مبارزه برای سوسیالیسم بود. (۹) وی سپس، این سمت‌گیری را مشخص کرده، نوشت: "هدف فعالیت‌های عملی سوسیال دمکراتها... رهبری مبارزه طبقاتی پرولتاریا و سازماندهی این مبارزه در هر دو شکل آن است، سوسیالیستی (مبارزه علیه طبقه سرمایه‌دارها هدف نابودی نظام طبقاتی، و ساختمان جامعه سوسیالیستی) و دمکراتیک (مبارزه علیه حکومت مطلق با هدف کسب آزادی سیاسی در روسیه و دمکراتیزه کردن نظام سیاسی و اجتماعی روسیه)." (۱۰)

وی نشان داد که انقلاب اجتماعی، روندی است که بطور اجتناب‌ناپذیر، از چند مرحله تکاملی می‌گذرد که هر کدام، دارای جنبه‌های کیفی ویژه خود، و مستلزم تغییر ویژگیهای استراتژی و تاکتیک‌های پرولتاریای انقلابی اند. مشی عمومی برقراری پیوند میان مبارزه برای دمکراسی و مبارزه برای سوسیالیسم، در طول این روند پلاتن تغییر می‌ماند، اما در مراحل مختلف، بسته به خصمیت و میزان پیشرفت‌های انقلابی، نیرومندی جنبش رهایی‌بخش، و میزان فعالیت انقلابی زحمتکشان، به گونه‌ای متفاوت اجرا می‌شود. هرچقدر در انجام وظایف دمکراتیک پیشرفت حاصل شود، مبارزه برای سوسیالیسم بیشتر در محور مبارزه طبقه کارگر و حزب آن قرار می‌گیرد. این تحول مشی سیاسی، بازتاب تداوم روند انقلابی و در عین حال، شرطی حیاتی برای این مبارزه است.

استراتژی و تاکتیک‌های لنینی، هم چهره مشترک و هم تفاوت‌های ماهوی میان وظایف عام دمکراتیک و سوسیالیستی را بازتاب داده، بر درک رابطه دیالکتیکی میان این دو استوار است. لنین نوشت: "برای یک مارکسیست، مسئله بطور ساده عبارت از اجتناب از دو افراط است: از یک سو، دچار شدن به خطای آنهایی که می‌گویند از دیدگاه پرولتاریا، هیچگونه وظیفه بلافاصل و کوتاه مدت غیرپرولتاری‌ربطی به‌مانند ارد بازسوی دیگر جلوگیری از اینکه شرکت پرولتاریا در دستیابی به اهداف بلافاصل دمکراتیک، آگاهی طبقاتی و تشخیص طبقاتی او را مخدوش کند." (۱۱)

مشی تلفیق و هم‌پیوندی پیگیر جنبش‌های سوسیالیستی و عام دمکراتیک، که در این میان عامل اول، دارای نقش اصلی و تعیین کننده است، پایه و اساس مشی سیاسی عمومی حزب پرولتاری و اشکال، وسایل و شیوه‌های کاربست عملی این مشی در روند انقلاب اجتماعی است. این مشی، در مسائل استراتژی و تاکتیک‌ها، به معنای مقابله با اپورتونیسم راست و سکتاریسم چپ بود. لنین نوشت: "مارکسیسم، مشی صحیح راکه به یک اندازه از بررها دادن به اهمیت سیاست و توطئه‌گری (پلاتنکیسم و غیره) و از بی‌فایده جلوه دادن سیاست یا تنزل آن به سطح خرده‌کاری اجتماعی اپورتونیستی و رفرمیستی (آثارسیسم، سوسیالیسم تخیلی و خرده پرورویایی، سوسیالیسم دولتی، سوسیالیسم پروفیسورماپانه و غیره) دور است، ترسیم کرده است." (۱۲)

پرولتاریا برای ایفای رسالتش به مثابه رهبر انقلاب اجتماعی، باید استقلال طبقاتی خود را حفظ

درباره استراتژی و تاکتیک‌های طبقه کارگر

بقیه از صفحه قبل

دمکراتیک و سوسیالیستی تشکیل شده است. ترکیب آن، بسته به خصیلت و اهداف اصلی انقلاب و سطح رشد اجتماعی ملت است. لنین همواره در نظر داشت که پیش شرط مقدم و اجتناب ناپذیر گزینش درست تاکتیکهای این ارتش، توجه به شرایط تحقق پیکار رهایی بخش و درک مکانیزم اجتماعی ای است که رشد خودآگاهی و رفتار سیاسی توده‌ها بر آن استوار است و به این یا آن موقعیت در جنبش انقلابی، به این یا آن تغییر در آرایش نیروهای طبقاتی می‌انجامد. وی تاکید می‌کند که هیچ شکر مبارزه را نباید مطلق کرد، و افزود که انقلابی واقعی باید قادر به کار بست همه اشکال، قانونی و غیرقانونی، مسالمت آمیز و قهرآمیز و آماده تغییر ناکهانی از این به آن شکل بنابه تغییر موقعیت باشد.

لنین هیچگاه نقش قهر را در پیکار سیاسی پرولتاریا مطلق نمی‌کرد. وی نیز مانند مارکس و انگلس تاکید می‌کرد: "البته طبقه کارگر ترجیح می‌دهد بگونه‌ای مسالمت آمیز قدرت را به دست گیرد" و تنها اگر "بورژوازی بطور مسالمت آمیز در برابر پرولتاریا دست به عقب نشینی نژند، و در لحظه تعیین کننده، برای دفاع از مواضع خود به قهر روی آورد... برای پرولتاریا جهت دستیابی به اهداف خود هیچ راهی جز راه انقلاب نخواهد ماند." (۲۲)

لنین خاطر نشان می‌کرد به منافع اقتصادی ریشه‌ای پرولتاریا، تنها می‌توان با تغییرات سیاسی ریشه‌ای و با پیکاری قاطع برای کسب قدرت دست یافت. وی در سال ۱۸۹۹ نوشت: "کارگران روسیه در مجموع، نه تنها به بلوغ لازم برای مبارزه سیاسی دست یافته‌اند، بلکه در موارد متعددی این بلوغ را با شرکت در اقدامات مبارزه‌جویانه سیاسی، اغلب حتی بصورت خودبخودی، نشان داده‌اند." (۲۳) این امر به معنای کم بها دادن به مبارزه اقتصادی نیست. لنین نوشت که باید این مبارزه را تا بیشترین حد ممکن گسترش داد. کارگران باید بر حسب رشته‌ها متحد شوند. این امر "به همان سرعتی که کارفرمایان ما در همه نوع شرکت و سندیکا متشکن می‌شوند، ضرورت مبرمی می‌یابد." (۲۴)

لنین تاکید می‌کرد برای انقلاب اجتماعی، نه تنها شرایط مادی لازم، بلکه همچنین این اعتقاد توده‌ها باید وجود داشته باشد که انقلاب ضروری است. وی برای اشکالی از مبارزه که بر آگاهی سیاسی زحمتکشان بیافزاید، اهمیت ویژه‌ای قائل بود و اعتصاب رایجی از این اشکال می‌دانست.

لنین همچنین تظاهرات را عامل موثری می‌دانست که راه انقلاب را هموار می‌کند. وی می‌گفت تظاهرات نه تنها ابزاری مهم در آموزش سیاسی توده‌ها و بسط نفوذ حزب، بلکه وسیله‌ای برای تمرین مبارزه با پلیس و ارتش است.

لنین شیوه‌های مبارزه انقلابی را بنابه موقعیت هر کشور در هر لحظه معین، سطح فعالیت سیاسی مردم و اوضاع در اردوگاه ضدانقلاب برمی‌گزید و به کار می‌بست. وی در این رابطه، مشخصات اصلی موقعیت انقلابی را که در آن زمان "بحران سیاسی" خوانده می‌شد، تعریف کرد. وی نوشت: "ما معتقدیم حکومت زمانی، و تنها زمانی واقعا دچار تشنگی می‌شود که توده‌های وسیع که خود

مبارزه، آنها را بطور واقعی سازمان داده باشد، حکومت را به وضعی توأم با سردرگمی دچار کنند، که مشروعیت خواستهای عناصر پیشروی طبقه کارگر برای مردم کوچک و بازار و حتی برای بخشی از نیروهای مسلحی که جهت "آرام کردن" گریل می‌شوند آشکار شود، که اقدام نظامی علیه دهها هزار تن از مردم، از سوی مقامات با تردید همراه شود و مقامات امکان پیش‌بینی عواقب این اقدام نظامی را نداشته باشند." (۲۵) لنین به تحلیل دقیق دو مشخصه موقعیت انقلابی برشمرده در این فرمول بندی - سطح بالای فعالیت توده‌ها و تزلزل در محافل حاکم - پرداخت. وی تغییرات این عامل را هنگام تشدید حاد اوضاع در کشور، به دقت دنبال می‌کرد.

موضع انقلابیون پرولتری در مورد مسئله جنگ روس و ژاپن، بری تدوین استراتژی و تاکتیکهای پرولتاریای انقلابی اهمیت زیادی داشت. لنین تاکید می‌کرد کارگران انقلابی باید خواستار شکست "میهن خود" در این جنگ باشند و تلاشهای خود را متوجه تبدیل برخورد ملی به جنگ طبقات کنند، چنگی که طبق نوشته او در فوریه ۱۹۰۴ در جزوه ضد جنگ پرولتاریای روس باید "قبل از هر چیز به از هم پاشیدن کزن نظام حکومتی مہنتی برستم و محرومیت ملی، بر سرکوب و قهر" بیانجامد. (۲۶)

تصادفی نبود که لنین در آن زمان، بررسی دقیق درباره‌ای از کمون پاریس که نخستین حکومت طبقه کارگر بود، به عمل آورد. (۲۷) وی نقش کارگران پاریس در بحران سراسری فرانسه را تحلیل کرد و خاطر نشان نمود تلاشهای کارگران پاریس، به "تلاشی رژیم فاسد" انجامید. لنین اهمیت مبارزه کموناردها برای اصلاحات دمکراتیک را نشان داد و درسهای سودمندی برای سوسیالیستهای روسیه، نه تنها از دستاوردها، بلکه همچنین از کمبودهای کمون گرفت. (۲۸)

این درسها به لنین کمک کردند تا تاکتیکهای پرولتاریا در مواجهه با بحران روبه رشد در روسیه را بهبود بخشند و سمت‌گیریهای دقیقی برای عملکرد سیاسی کارگران در رویدادهای انقلابی در شرف وقوع، طرح کنند. لنین تاکید می‌کرد که رشد موفقیت آمیز جنبش رهایی بخش با شرکت گسترده و اہستگان به "اقتدار پرولتری و نیمه پرولتری که خواهان دمکراتیزه کردن کامل نظام سیاسی و اجتماعی‌اند"، می‌تواند شرایط تحولات بنیادین اجتماعی را فراهم کند و "می‌رود تا ستونهای بسیار مهمی از حکومت بورژوازی (سلطنت، ارتش حرفه‌ای و بوروکراسی حرفه‌ای) را به لرزه درآورد." (۲۹) استراتژی و تاکتیکهای تدوین شده توسط لنین که دیالکتیک عینی روند انقلابی را بازتاب می‌دادند، راهنمای موثر اقدام توده‌ای به شمار رفته، به بلشویکهاست گیری سیاسی قابل انکابی در آماده کردن پرولتاریا برای پیکارهای طبقاتی در شرف وقوع داده، بلشویکها را به آگاهی علمی از اشکال و شیوه‌های نبرد انقلابی مجهز کردند.

پانویس‌ها

- (۱) مجموعه آثار مارکس و انگلس به زبان آلمانی، ج ۲۵، ص ۲۲۰.
- (۲) پترلوشه، بلشویسم در معرض قضاوت سوسیال دمکراسی آلمان، ۱۹۰۲ تا ۱۹۲۰. انتشارات کولوکویوم، برلین غربی، ۱۹۶۷، ص ۷.

- (۳) آلفرد چی مایر، لنینیسم، ص ۵۱.
- (۴) و. ا. لنین، "دوستان خلی" کیانند... در مجموعه آثار، ج ۱، ص ۲۲۷ تا ۲۲۸. (به زبان انگلیسی)
- (۵) و. ا. لنین، "وظایف سوسیال دمکراتهای روس" در مجموعه آثار، ج ۲، ص ۲۴۲.
- (۶) همانجا، ص ۲۲۵.
- (۷) همانجا، ص ۲۲۶.
- (۸) آ. و. اوشاکف، مبارزه حزب برای همزونی پرولتاریا در جنبش انقلابی - دمکراتیک در روسیه (۱۸۹۵ تا ۱۹۰۴)، مسکو، ۱۹۷۴ (به زبان روسی)
- (۹) و. ا. لنین، "دوستان خلی" کیانند... در مجموعه آثار، ج ۱، ص ۲۹۰ و ۲۹۲.
- (۱۰) و. ا. لنین، "وظایف سوسیال دمکراتهای روس" در مجموعه آثار، ج ۲، ص ۲۲۸.
- (۱۱) و. ا. لنین، "پاسخ به نقد طرح برنامه‌ها" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۴۴۶.
- (۱۲) و. ا. لنین، "اعتراضی از سوی سوسیال دمکراتهای روس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۷۷.
- (۱۳) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۲۲.
- (۱۴) و. ا. لنین، "برنامه ارضی سوسیال دمکراسی روسیه" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۱۳۶.
- (۱۵) و. ا. لنین، "دوستان خلی" کیانند... در مجموعه آثار، ج ۱، ص ۱۵۶.
- (۱۶) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۲۰.
- (۱۷) و. ا. لنین، "ماجراجویی انقلابی" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۱۹۸.
- (۱۸) و. ا. لنین، جلب ۱۸۲ دانشجو به ارتش" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۴۱۸.
- (۱۹) و. ا. لنین، "نامه به یک رفیق درباره وظایف سازمانی ما"، در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۴۱؛ "درباره مسئله گزارشهای کمیته‌ها و گروههای حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه به کنفرانس سراسری حزب"، در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۹۷ و ۲۹۸.
- (۲۰) و. ا. لنین، "کنفرانس دوم حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۴۸۰.
- (۲۱) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۸۰.
- (۲۲) و. ا. لنین، "تبلیغ سیاسی" و "دیدگاه طبقاتی"، در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۲۴۱.
- (۲۳) و. ا. لنین، "گزارشی ارتجاعی در سوسیال دمکراسی روسیه" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۲۷۶.
- (۲۴) و. ا. لنین، "درباره یروفسیون دوفوا"، در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۲۸۹.
- (۲۵) و. ا. لنین، "چه باید کرد؟" در مجموعه آثار، ج ۵، ص ۴۹۰.
- (۲۶) و. ا. لنین، "رویدادهای نو و مسائل کهنه" در مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۸۱.
- (۲۷) و. ا. لنین، "پرولتاریای روس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۱۲.
- (۲۸) مراجعه کنید به، و. ا. لنین، "سه طرح برای گزارشی درباره کمون پاریس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۱۷.
- (۲۹) و. ا. لنین، "سه طرح برای گزارشی درباره کمون پاریس" در مجموعه آثار، ج ۴، ص ۱۱۲ تا ۱۲۲.
- (۳۰) و. ا. لنین، "کارزار زمستو و طرح ایسکا" در مجموعه آثار، ج ۷، ص ۵۰۱.

گزینه‌ش دکتر نجیب

به ریاست شورای انقلابی افغانستان

شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان، دکتر محمد نجیب الله دبیرکل کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان راه ست رئیس شورای انقلابی برگزید. در افغانستان، ریاست شورای انقلابی به منزله ریاست کشور نیز هست. حاجی محمد شمکنی، شخصیت غیرحزبی که از هنگام استعفای بهرک کارمل رئیس پیشین شورای انقلابی عهده دار ریاست موقت شورا بود، به ست معاون اول صدر هیئت رئیسه شورای انقلابی چ دا برگزیده شد.

عبدالوکیل وزیر امور خارجه افغانستان ضمن تلق خود در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اظهار داشت در مذاکرات صلح ژنو میان افغانستان و پاکستان پیشرفتهای مهمی حاصل شده است. وی گفت در مورد مسائل سیاسی مربوط به حل اوضاع پیرامون افغانستان، دو طرف عملاً به توافق رسیده اند، و اختلاف میان زمان بندی پیشنهادی از سوی دو کشور برای فراخواندن نیروهای شوروی، تنها هشت ماه است.

دولت نیکار اگوئه

آتش پس یکجانبه اعلام کرد

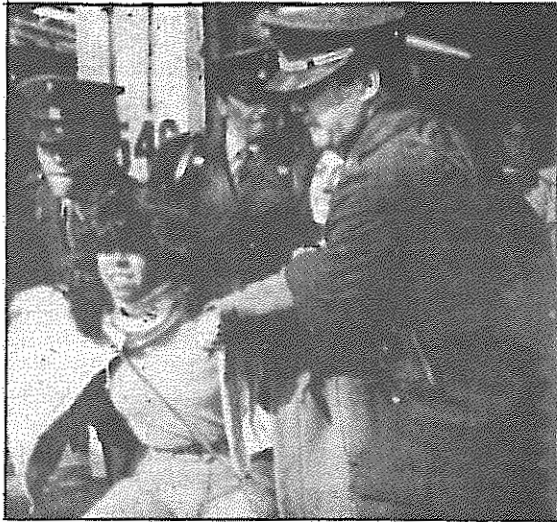
دانیل اورتگا رئیس جمهور نیکار اگوئه اعلام کرد نیروهای دولتی این کشور از هفتم اکتبر تا هفتم نوامبر سال جاری از مناطق جنگی شمال نیکار اگوئه عقب خواهند نشست. اورتگا این کام یکجانبه را پاسخی به طرح صلح کشورهای آمریکای مرکزی خواند. وی گفت هدف از این اقدام، امکان پذیر کردن سفر هیئت آشتی ملی به ریاست کاردینال میگوئل اوباندوای براوو به مناطق جنگی است. این مناطق، در همسایگی هندوراس، مقر ضد انقلابیون موسوم به کنترا قرار دارند.

رئیس جمهور نیکار اگوئه تاکید کرد در صورت حمله کنترا به تعاونی های کشاورزی، مناطق غیر نظامی و جاده ها، ارتش این حملات را به سختی سرکوب خواهد کرد.

دانیل اورتگا در سخنرانی رادیویی هفتگی خود اظهار داشت ایالات متحده به تلاشهای کشورهای آمریکای مرکزی برای حل مسائل منطقه، لطمه می زند. وی با اشاره به تصویب مهالغ جدید کمک به کنترا در کنگره آمریکا گفت ضد انقلابیون با استفاده از این کمکها، به حملات علیه تاسیسات اقتصادی و افراد غیرنظامی ادامه خواهند داد.

وزارت دفاع نیکار اگوئه اعلام کرد در جریان نبردهایی که در روزهای ۲۴ و ۲۵ سپتامبر در جنوب شرقی نیکار اگوئه روی داد، ۲۰ تن از افراد پاندهای ضد انقلابی از پادر آمده و مقادیر زیادی اسلحه ساخت آمریکا به غنیمت گرفته شده است. یک بیانیه دیگر وزارت دفاع نیکار اگوئه حاکی است ارتش نیکار اگوئه یک محموله اسلحه را که با چتر برای ضد انقلابیون پرتاب شده است، ضبط کرده است. سازمان سیا با استفاده از شبکه کمک رسانی ویژه خود، از پایگاههایی واقع در هندوراس و السالوادور برای ضد انقلابیون نیکار اگوئه کمک می فرستد.

تظاهرات دانشجویان در شبلی

صحنه ای از حمله پلیس به دانشجویان در سانتیاگو

در روزهای ۲۴ و ۲۵ سپتامبر، پلیس رژیم فاشیست پیپوشه تظاهرات دانشجویان در سانتیاگو پایتخت شیلی را مورد حمله قرار داد. حداقل ۲۰ تن از دانشجویان دستگیر شدند. دانشجویان در مقابله با پلیس، در خیابانهای مرکز شهر سانتیاگو دست به سنگسازي زدند. یک دختر دانشجوی ۲۲ ساله، در روز ۲۴ سپتامبر از ناحیه سر هدف گلوله افراد پلیس قرار گرفت و مجروح شد.

تظاهرات با اقدام مشترک دانشجویان و استادان دانشگاه دانشگاه سانتیاگو آغاز شد. از یک ماه پیش، دانشجویان و استادان علیه بر کماری رئیس جدید دانشگاه از سوی پیپوشه اقدامات اعتراضی گسترده ای انجام داده اند.

تحولات کامبوج

هون سن در عین حال افزود هنوز معلوم نیست که سیهانوک تسلیم فشار نیروهای جنگ طلب در صفوف ایروزیسیون خواهد شد یا نه.

نور دوم سیهانوک در پیامی که به عنوان سخنگوی به اصطلاح "کامبوج دموکراتیک" (که در سازمان ملل متحد هنوز آن را به نمایندگی از سوی کامبوج قبول دارد) به مجمع عمومی سازمان ملل فرستاد، اعلام آمادگی کرد در یک ائتلاف چهار جانبه متشکل از دولت کامبوج و سه گروه مخالف شرکت کند. سیهانوک گفت تشکیل دولت ائتلافی می تواند پیش از فراخواندن نیروهای ویتنامی از این کشور صورت گیرد. سیهانوک و متحدانش تاکنون هرگونه مذاکرات را منوط به خروج نیروهای ویتنامی می کردند.

دولت کامبوج همانگونه که در شماره گذشته به نقل از هنگ سامرین دبیرکل حزب انقلابی خلق کامبوج گزارش دادیم - آشتی ملی را به شرط حذف باند پول پوت که یکی از چهار گروه مورد نظر سیهانوک است، پیشنهاد کرده است.

از سرگیری مذاکرات در السالوادور

در روز یکشنبه چهارم اکتبر، مذاکرات میان دولت السالوادور و انقلابیون این کشور از سر گرفته شد. این مذاکرات در دفعات پیشین به علت شرایط غیر قابل قبول رژیم دوارته بی فرجام مانده بود. کیلمو اونگو از رهبران جبهه دموکراتیک انقلابی السالوادور، شاخه سیاسی نیروهای رهایی بخش، نسبت به شربخشی این دور از مذاکرات نیز ابراز تردید کرد. وی گفت دوارته رئیس جمهور السالوادور پیش از آن تحت فشار نظامیان، احزاب ماورا وراست و آمریکا است که بتواند با خواستهای انقلابیون موافقت کند. اونگو بار دیگر فراخوان دوارته برای به زمین گذاشتن اسلحه توسط انقلابیون را رد کرد.

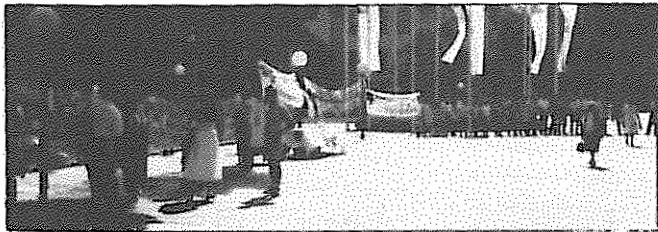
هون سن، صدورشورای وزیران جمهوری خلق کامبوج، در مصاحبه ای با خبرگزاری تاس در پینوم پن گفت حل سیاسی مسئله کامبوج تنها توسط خلق کامبوج قابل دسترسی است. وی افزود این امر مستلزم انجام مذاکرات میان گروههای مختلف است. هون سن اظهار داشت کشورش بر اساس این موضع، با توافقی که در این رابطه میان ویتنام به نمایندگی از سوی هندوچین و اندونزی از طرف کشورهای عضو سازمان آستان حاصل شده است، موافق است و از آن استقبال می کند.

نخست وزیر کامبوج، پیشنهادهای مندرج در نامه هفت سیاستمدار پیشین کامبوج به رهبری کشور را "جالب" نامید. نور دوم سیهانوک، رهبر سابق کامبوج، در بیانیه ای که در تاریخ ۱۸ سپتامبر در بانکوک انتشار یافت، با مذاکرات میان گروههای مختلف سیاسی موافقت کرده است. نخست وزیر کامبوج، این موضع را مطابق با موضع دولت کامبوج و سیاست آشتی ملی آن خواند و گفت اینکه در برخورد سیهانوک بدین امر، عناصر معقولی دیده می شود.

اعتصاب کارگران چاپ در فرانسه

در روز ۲۵ سپتامبر، اعتصاب کارگران صنایع چاپ و کاغذ فرانسه مانع انتشار اکثر روزنامه های این کشور شد. در پاریس حتی یک روزنامه نیز انتشار نیافت. خبرگزاری فرانسه به علت اعتصاب نتوانست خبری مخابره کند. انگیزه اعتصاب، اعمال قهر از سوی پلیس در حمله به کارگران متحصن در ساختمان یک دادگاه در شهر لومان بود. در جریان این حمله پنج تن به شدت مجروح شدند. اعتراض کارگران، واکنشی به حکم دادگاه در محکومیت چهار عضو سندیکای ث. ژ. ت به پرداخت ۸۸۰ هزار فرانک بود. این چهار تن به ادعای دادگاه در یک چاپخانه دعوت به اعتصاب "غیرقانونی" کرده بودند.

تظاهرات علیه جنگ ایران و عراق

میدان مرکزی شهر اشتوتگارت - آلمان فدرال روز ۲۱ سپتامبر عرصه مبارزه پناهندگان سیاسی ایرانی بر علیه جنگ ویرانگر ایران و عراق بود. پناهندگان سیاسی ایرانی در اشتوتگارت در همین روز بمناسبت سالروز جنگ وحشیانه، بمدت ۶ ساعت اقدام به تظاهرات ایستاده کردند. در این تظاهرات که دمها نفر از ایرانیان صلح طلب و مترقی شرکت داشتند، طی برگزاری نمایشگاهی، تصاویری از جنایات تکانهنده دو رژیم ارتجاعی خمینی و صدام در جنگ وحشیانه، در زندانهای پیشمار جمهوری اسلامی و عراق و از مهارزات قهرمانانه مردم کردستان به نمایش گذاشته شد. از این نمایشگاه تعداد زیادی از شهروندان آلمانی بازدید کردند.

شرکت کنندگان در تظاهرات شهر اشتوتگارت با حمل پلاکاردهایی با شعارهای "جنگ ایران و عراق را قطع کنید"، "جنگ خلیج، صلح جهانی را تهدید می کند"، "مرگ بر خمینی - زنده باد صلح" و با پخش اعلامیه های به زبان آلمانی با عنوان "هفت سال جنگ ایران و عراق پس است"، خواستار فشار هر چه بیشتر سازمانهای بین المللی برای توقف بلادرنگ جنگ وحشیانه شدند. این تظاهرات در میان حمایت پرشور شهروندان آلمانی از خواسته های تظاهر کنندگان و اعلام تنفر و انزجار آنان از رژیم خونی و جنگ طلب خمینی پایان یافت.

برای اشتراك نشریات «کار» و «اکثریت» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمبر پستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	شش ماهه ☐
۱۶ مارک	۱۴ مارک	نشریه «کار»:	یک ساله ☐
۳۰	۲۷		

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	سه ماهه ☐
۳۶ مارک	۳۳ مارک	نشریه «اکثریت»:	شش ماهه ☐
۷۰	۶۴		یک ساله ☐
۱۳۸	۱۲۵		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO.177
MONDAY, 5 OCT, 87

آدرس:
RUZBEH
POSTFACH 18 10
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید

درباره استراتژی
و تاکتیک های طبقه کارگر

به یسواز هفتمین سالگرد اکتبر بزرگ

تاکنون «اکثریت» به مناسبت هفتمین سال انقلاب اکتبر، دو مقاله که به جوانی از لنینیسم به مثابه مرام و پرچم اکتبر پرداخته اند، به چاپ رسانده است. در این شماره نیز، فصل دیگری از کتاب «جنگ بین المللی طبقه کارگر - مسائل تاریخ و تئوری» تحت عنوان «مدل شدن استراتژی و تاکتیک های پرولتاریا توسط لنین» برگزیده ایم که ترجمه آن را در زیر می خوانید.

لنین، بیشترین وقت و نیروی خود را وقف تدوین استراتژی و تاکتیک های پرولتاریا در انقلاب

بقیه در صفحه ۸

بخش اعظم میراث تئوریک، لنین، رهبر انقلاب اکتبر، به تدوین استراتژی و تاکتیک های طبقه کارگر در دوران جدید تاریخی اختصاص دارد. لنین، به پیش بینی و وصیت فریدریش انگلس در آستانه آغاز قرن بیستم که سوسیالیستها باید در «دوران پیشرفته تری» تئوری مارکسیستی انقلاب را تکامل بخشند (۱)، چاره عمل پوشاند. وی نه تنها در برابر اپورتونیستها که می کشیدند این تئوری را از محتوای دوران سازش نبی کنند، از مارکسیسم انقلابی دفاع کرد، بلکه با جمع بندی تحولات در روسیه و در جهان، بر فضای آموزش مارکسیستی در باره انقلاب افزود.

منتشر شد

مناسبت هفتمین سالگرد انقلاب سوسیالیستی ایران

واقفیت های جدید

کام های نو

و مارکسیسم - لنینیسم خلاق

مناسبت هفتمین سالگرد انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر، کتاب «واقفیت های جدید، کام های نو و مارکسیسم - لنینیسم خلاق» از سوی انتشارات سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) منتشر شد. در پیش گفتار این کتاب آمده است:

«مجموعه حاضر کزیده مقالات و اسنادی است که خواننده را با آخرین جمع بست های تئوریک بیرامون استراتژی تریع رشد اجتماعی - اقتصادی جامعه شوروی آشنا می کند و به او امکان می دهد تا به واقفیت های جدیدی که در جهان معاصر ظهور یافته اند، با دیدی وسیعتر بنگرد.

انتشار این مجموعه از جانب سازمان ما به مناسبت هفتمین سالگشت انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر و در بزرگداشت آن، از این حقیقت الهام گرفته است که اصلاحات انقلابی که امروز زیر عنوان «نوسازی»، همه راستاهای حیات مادی و معنوی جامعه شوروی را در می نوردد، ادامه انقلاب اکتبر، پرورده قانونمند سوسیالیسم رشدیابنده و مظهر پایان ناپذیری نیروی بالندگی و شکوفان ساز مارکسیسم - لنینیسم است.»

کتاب «واقفیت های جدید، کام های نو...» دو فصل را شامل می شود در فصل نخست آن